

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświadczeniowych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamae otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Tygodnik Ilustrowany, dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej” kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 3 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 czerwca b. r. nadać najmłodszej nadwyzajnemu profesorowi rysunków i modelowania w Szkole politechnicznej we Lwowie, Leonardowi Marconiemu tytuł i charakter zwyczajnego profesora.

P. Prezes gabinetu zamianował komisarza powiatowego dr. Zdzisława Dzierżkaj-Morawskiego, wicesekretarzem ministeryalnym w Prezydium Rady Ministrów.

P. Minister skarbu zamianował kontrolora głównego urzędu podatkowego Karola Jakubowskiego, głównym poborcą podatkowym w obrębie krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

P. Minister wyznań i oświaty zamianował prowizorycznymi okręgowymi inspektorami szkolnymi w IX klasie rangi w Galicyi: starszego nauczyciela męskiej szkoły ludowej w Bolechowcie, Juliana Liskowicza, dla sokołowskiego okręgu szkolnego; nauczyciela szkoły ludowej w Kłikowej, Henryka Welfe, dla okręgu szkolnego Kolbuszowa-Ropczyce;

nauczyciela szkoły ludowej we Lwowie, Karola Falkiewicza, dla okręgu szkolnego Gródek-Rudki, i

rzymsko-katolickiego wikarego i nauczyciela religii w Łańcucie, ks. Walentego Mazaneka, dla łańcuckiego okręgu szkolnego.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował praktykanta sądowego Józefa Karpińskiego, auskultantem sądowym dla swego okręgu.

Obwieszczenie.

Według zawiadomienia c. k. Rządu szląskiego z dnia 13 maja b. r. l. 7.778 została stacya kolejowa Odrau na linii Zauchtel-Bautsch kolei północnej Cesarza Ferdynanda wyłączona z dniem 1 czerwca b. r. z rzędu stacyi kolejowych, ustanowionych do ładowania i wyładowywania zwierząt domowych.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Obwieszczenie.

Ponieważ zaraza pyskowo-raciewa na Bukowinie zupełnie nie wygasła, c. k. Rząd krajowy w Czerniowcach rozporządzeniem z dnia 15 maja b. r. l. 7924 uchylił wszystkie z powodu istnienia tej zarazy zarządzane ograniczenia ruchu zwierząt raciewych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń) w tym kraju, a mianowicie zarządzenie z dnia 5 stycznia b. r.

l. 183 ogłoszone tut. okólnikiem z dnia 11 stycznia b. r. l. 2691 i zezwolił na ruch obrotowy tych zwierząt względnie na wyprawienie ich z Bukowiny poza granicę kraju pod warunkiem ścisłego przestrzegania obowiązujących ogólnych przepisów.

Natomiast zakaz wprowadzania i przewozu (przewozu) zwierząt raciewych z Rosyi, Rumunii i Węgier równie jak i zakaz wprowadzania świń żywych z Galicyi do Bukowiny, wydany wskutek rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa z dnia 22 grudnia 1889 l. 22.882 rozporządzeniem c. k. Rządu krajowego w Bukowinie z dnia 7 stycznia 1890 l. 99 pozostaje i nadal w swej mocy.

Również zezwolił c. k. Rząd krajowy bukowiński rozporządzeniem z dnia 16 czerwca b. r. l. 9874 z powiatów: Borszczowskiego i Zaleszczyckiego, wolnych od zarazy pyskowej i raciewej wprowadzać do Bukowiny bydło rogate, owce i kozy, wskutek czego wolno obecnie te zwierzęta z całego kraju wywozić do Bukowiny.

Zarazem zawiadamia się, iż w myśl tut. rozporządzenia z dnia 9 marca r. b. l. 19.610 wprowadzanie zwierząt raciewych z Bukowiny do Galicyi może się odbywać tylko koleją żelazną, a to jedynie na rzeź, na chów lub w celach gospodarskich.

Zwierzęta wprowadzone na chów lub w celach gospodarskich mają pozostać przez 70 dni w odesobnieniu od innego bydła, a po upływie tego czasu mogą być przyzwyczajone do swobodnego życia z bydłem miejscowym.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 czerwca.

Gdy cały legion korespondentów do pism petersburskich i moskiewskich zawodzi od pewnego czasu coraz głośniejszą skargą na małe postępy „cywilizacyi” rossyjskiej w ziemiach polskich i na Litwie, wystąpił znany profesor historii Kriwenko z szeregiem artykułów, w których wykazuje, na podstawie obfitego materiału, zupełną nieudolność Rosyi we wszelkich pracach, mających związek nie już z czysto rossyjską lecz z ogólną cywilizacją. Jakżeż można żądać od Rosyi, aby wzięła moralną przewagę w kraju tak wysoko rozwiniętym pod względem intelektualnym i ekonomicznym, jak Królestwo Polskie, skoro nie jest ona w możności wykazać się choćby skromnymi zdobyczami w takim zakątku ziemi odgradzonym od Europy, jakim jest Kaukaz. Wypowiedziawszy to, kreśli p. Kriwenko w świetle niezmiernie niepoehlebnem dla administracyi rossyjskiej stosunki kaukaskie. Stwierdza on na podstawie osobistych spostrzeżeń, że to wszystko co piszą dzienniki o bandach rozbójniczych na Kaukazie, jest rzetelną prawdą i wyraża przekonanie, że daleko jeszcze do zupełnej pacyfikacyi owego kraju, chociaż ten od lat 35 pozostaje po panowaniu caratu i kosztuje skar. rossyjski rocznie około 30 milionów rubli.

Wobec tego nie można się dziwić, że stosunki ekonomiczne są opłakane, a nie można się tem mniej dziwić, iż ze strony rossyjskiej nie zrobiono dotychczas prawie nic dla wyzyskania ogromnych bogactw Kaukazu. Cudzoziemiec — mówi dalej autor, —

13)

POLUBOWNA UGODA

POWIEŚĆ

PRZEZ

ABGAR-SOŁTANA.

III.

(Ciąg dalszy)

— Poeta ma rację! — huknął artysta. — Co za typy pyszne?... Ten Ambroży, co to mieszka tuż pod jarem, który ma taką słiczną żonę... co to za typ! Salwator Rosa mógłby go malować! Istny bandyta kalabryjski!

— Prosty złodziej! — szepnął przez zęby Błażnicki. — Drzewo ze skarbowych lasów kradnie, a ponoś nawet daje u siebie schronienie szajce koniarskich złodziei.

— Dość już tego! — zawołał grzmiało pan domu. — Nudzi mnie już zaczyna cała ta szlachta i procesa z nią... Przyjdź kiedy Błażnicki z ośnośnymi papierami, dokumentami do mojej kancelaryi, to ostatecznie postanowimy co mamy zrobić...

Przerwał nagle; przy stole zapanowała chwilowa cisza; nikt nie próbował przerwać jej pierwszy, żaden bowiem ze współbiedniaków nie mógł odgadnąć: co robi na amfitionie miłe wrażenie, co go potrafi rozwelelić?

Kłopotliwe i dość długo trwające milczenie przerwał sam pan Aleksander:

— Coż tam słycać Knaipphofie — rzekł zwracając się do barona — z projektowaną wycieczką do ruin klasztoru w Załęczu?... Czy nabierali choć trochę niewieściego narodu?

— Opoem idzie — odparł zapytany — głupie szlachcianki fafry mi jakieś stroją; są wprost impertynenckie.... Ta tyczkowata

Złosińska wręcz mi w oczy powiedziała, że jej córki nie nadają się do tak pańskich rozrywek.... Rozumiesz.... pańskich rozrywek.... A szkoda, trzy pannimenty jak łanie.... mógłby nasz artysta mieć z nich modele gdyby chciały pozować.... Najmłodsza choć do miłostki para.

— No a jasnie wielmożna imci pani Mekecińska? — pytał dalej szyderskim głosem Aleksander.

— Byłem tam przedwczoraj; baba rozplątała się w grzecznościach, prawda komplementy, ale koniec końców powiedziała: że jej aniołki mają za delikatne płuca, aby je można było narażać na wycieczkę do wilgotnych ruin.... Z mężatkami nie lepiej, każda się wymówiła, jedna tylko Polankowska przyjeździe, no, ale ta jeździ i bez wycieczki.

— Dobrze, że choć ta będzie, urządziłmy jej taką owację, że mówić będą o tem aż w trzeciej gubernii.... Lubię tę Zofię, odważna babina i nie sobie z głupich plotek nie robi.

— Nie będzie ona jedna — mówił dalej baron — zaprosiłem dla niej cały, liczny dwór; wszystkie panny i mężatki z dwóch okolicznych fabryk cukrowych i z miasteczka obiecały przybyć na wycieczkę... Będzie bal nie lada!

— Knaipphofie jesteś genialny! — zawołał, wybuchając szalonym śmiechem Aleksander. — Ha! ha! ha! Cudowna myśl! Dwadzieścia pięć dam.... Zobaczą głupie szlachcianki, że się obejść bez nich możemy.... Mateusz! Podać zaraz szampańskiego wina, ponalewać do szklanek, niech wzniosą zdrowie nieocenionego mego przyjaciela barona Knaippa z Knaipphofu.... No spiesz się stary!

Wkrótce strzelili korki, z lekka zarumieniony perlący się napój zakipiał w szklankach; humory podniosły się do najwyższego stopnia podniecenia.... Błażnicki wkrótce rozpoczął drugą edycję koczaka; poeta deklamował poszarpaną dumę na cześć woynałowskiego emira, artysta malarz kreślił lyczeczkę od musztardy po białym obrusie projekt swego areydzia, które go wyniesie po

nad wszystkich polskich malarzy; a inżynier popijał z wolna szampańskie wino, wpadł przytem w jakieś dziwne, na wpół senne na wpół melancholijne rozmarzenie i szeptał z cicha:

— Miliony! miliony!

Pan zamku z szalonej wesołości przechodził z wolna w stan jakiejś smutnej zadumy; głowę podparł na obu łokciach i bezwiednie, półgłosem powtarzał słowa hulackiej piosenki, którą spiewał zupełnie już pijany Błażnicki. Wreszcie i temu tchu w płucach zabrakło, zatoczył się i upadł jak martwy w kąt sali.

— Balet! Balet! — zawołał nagle pan Aleksander. — Zawołaj zaraz Zawieruchę, niech gra na teorbanie, dziewczęta niech tańczą!

W mgnieniu oka, jakby oczekiwał rozkazu, zjawił się w sali stary kozak z teorbaniem w ręku i wnet zabrzączały dziwnie tęskne tony tego prastarego instrumentu; sześć dziewcząt, ładnych, zalotnych i zuchwałych, zaczęły w takt muzyki wykonywać jakiś oryginalny taniec, to podrygiwały powolnie, rytmicznie, to znowu wpadały w szalony jakiegoś mistyczny prawie i rzucały się konwulsyjnie niby bajadery indyjskie, lub tancerki misteryów eleuzyjskich...

Muzyka i taniec oszołomiły do reszty podochoconych już i tak należycie biesiadników; wkrótce i panowie wmięszali się pomiędzy tancerki i ruszali się w takt muzyki; szklanki z perlącym napojem przeniosły się do rąk tancerek. — Rozpoczęła się orgia na dobre.

W pół godziny później pan zamku trzymając w objęciu najpiękniejszą z tancerek, znikł w drzwiach leżącego tuż obok sali jadalnej — sypialnego pokoju. Inni poszli za jego przykładem.

W zamku woynałowskim zapanowała cisza nocy.

IV.

W samym centrum dóbr Woynałowskich stała karczma „na taborzysku“.

Ktokolwiek udawał się ze wsi lub osad szlacheckich, do klucza woynałowskiego na-

leżących, czy to do zamku, czy do miasteczka, musiał przechodzić obok gościnie rozwartej bramy „austeryi“. Na karczmi tej siedział od niepamiętnych czasów żydowski ród Wucherbildów; brali oni karczmę tę niby w spadku, syn po ojcu, a zazwyczaj najmłodszy z rodzeństwa zostawał przy tej aren-dzie. Obecnie rezydował tam Jojna Wucherbild, żyd stary już, bogaty i na pozór pełen biblijnej powagi.

Jojna był filozofem; w całym tego słowa znaczeniu — żydowskim filozofem. Nigdy mu się noga nie potknęła, w najtrudniejszych okolicznościach umiał się wykreślić bez szkody, lawirował tak, że zawsze i dwór i rząd, nawet chłopci i szlachta czynszowa byli zeń kontenci i mieli go za swego najlepszego przyjaciela. Z filozofią tą Jojnie było bardzo dobrze i liczna jego rodzina rozsnuwała się po całej okolicy wzbogacała się coraz bardziej, on sam należał do najbogatszych żydów w całym powiecie; a choć mówiono że miał udział w kilku znacznych interesach dzierżawnych, mimo tego taborzyskiej austeryi nie porzucał; sam wódkę chłopom nalewał, i nie rzadko od podochoconych szturehańców nabrał... Opłacało się to jednak; w żadnej karczmie takiego tłumy pijących nie bywało; a gdy się trafił dobry jarmaczny dzień, to do kasy szynkowej chowała Rifka Jojnowa nie-rzadko i całą setkę rubliówek.

Rozgoryczony obejściem się teścia i żony Ambroży Pinkasiewicz poszedł do lasu, nie długo tam jednak popasał, bo już o południu znalazł się w szynkowej izbie u Wucherbildów.

Gdy wchodził, powitały go radośnie dwa głosy i dwaj ludzie powstałi na jego przyjęcie.

— Dobrze, że cię nareszcie przyniosło! zawołał pierwszy, sążnisty chłop, o niedźwiedziach barach i żelaznych ramionach, w stary wojskowy szynel, mimo upału odziany; oberwana wojskowa czapka bez daszka tkwiła zaledwie na czubie olbrzymiej głowy.... Był to Teofil Szaruga, szlachcie woynałowski odstawny żołnierz preobrażńskiego pułku.

(Dalszy ciąg nastąpi).

mógłby przypisać ten stan rzeczy obojętności rządu, w rzeczywistości wszakże gra tu główną rolę nieudolność i brak wszelkiego zrozumienia dla pokojowej pracy cywilizacyjnej. Oby tymczasem przybyły tu z każdym rokiem coraz większe postępy. Przemysł nafeiany spoczywa zupełnie w rękach zagranicznych, toż samo handel w kwitnących już dzisiaj wysoko miastach Nowocerkasku i Batumie. W gubernii elizawetpolskiej pozwolili sobie Rosyjanie wydrzeć Anglikom wywóz t. zw. słodkiego drzewa, wynoszący rocznie przeszło 2 miliony pudów; eksploatacja siarki w ziemi daghestańskiej zajmują się wyłącznie Francuzi, wydobywaniem miedzi firmy niemieckie i t. d. Podobnie ma się rzecz ze stosunkami agrarnymi, przyczem administracja stawia wszelkiego rodzaju trudności kolonizacji Rosyjan, skutkiem czego w północnym kraju zakaukaskim znajduje się zaledwie 70.000 Rosyjan, w okręgu karskim około 12.000, a w Degestanie tylko 5000 na 600.000 miejscowej ludności.

Zresztą brak ziemi dla osadników, bo ta musi być pierwszej nalezycie przysposobiona, a taka praca przechodzi siły administracji rosyjskiej.

Nielepiej powodzi się z zaprowadzeniem języka państwowego. Tylko w miastach można słyszeć mówiących po rosyjsku, zresztą nigdzie. Próby rusyfikacji w obwodzie czarnomorskim przez rozdzielanie ziemi urzędnikom i żołnierzom wysłużonym, nie powiodły się zupełnie, albowiem „człowiek ruski“ nie miał spiesniejszego, jak otrzymany kawał ziemi odsprzedać lub wydzierzawić przybyłom perskim, armeńskim, czeskim, niemieckim i t. d. To też w tym obwodzie na pięćdziesiąt kilka osad jest rosyjskich zaledwie piętnaście.

Ze wszystkiego, co przytacza p. Kriwenko, wynika, że rząd występuje na Kaukazie bez żadnego wytkniętego planu i prowadzi tam gospodarkę z dnia na dzień. — Jako curiosum zapisuje autor fakt, że gimnazya klasyczne bywają urządzone prawie wyłącznie w miejscowościach, gdzie wojsko jest przeważnym żywiołem. Wstępujący do takiego zakładu młodzieniec kaukaski, uczy się przeważnie języków łacińskiego i greckiego, a mało tylko rosyjskiego. Autor oblicza, że każdy gimnazjalista, opuszczający ze świadectwem dojrzałości zakład naukowy, kosztuje państwo co około 25.000 rubli. Natomiast brak zupełny zakładów dla kształcenia techników, agronomów, słowem ludzi dla zawodów praktycznych.

Lepiej znacznie, niż z twórczą pracą cywilizacyjną idzie na Kaukazie z rozbójnictwem jego wyzyskiwaniem. Lasy bywają wyniszczone bez systemu, ziemia rujnowana forsownym gospodarstwem, bogactwa podziemne wydobywane z pominięciem obowiązujących w tej mierze przepisów. Z drugiej strony

nikt nie troszczy się o rzeki, które rozszerzając swe koryta, zabagniają brzegi i zamieniają je w ognisko różnych zaraźliwych chorób.

Autor robi różne propozycje, celem poprawy obecnych stosunków, dodaje jednak, iż dopóki administracja pozostanie taka, jaka jest, wszelkie usiłowania dla sprowadzenia zwrotu na lepsze nie mogą liczyć na pomyślny rezultat.

Sprawa sprzedaży soli.

Uchwałą Wydziału krajowego z dnia 24-go b. m. otrzymały zastępstwa głównych składów soli, następujące osoby:

W pow. bóbreckim: w Bóbrce Jan Domański, w Chodorowie Michał Wołk Bunikiewicz, w Wybranowie Zofia Tebinka.

W pow. bohorodezańskim: w Bohorodczanach nowych, w Bohorodczanach starych, w Łyścu i w Sołotwinie, wydział Rady powiatowej.

W pow. borszczowskim: w Borszczowie Erazm Niemcewski, w Jezierzanach Ferdynand Gamski, w Krzywezu górnym Aleksander Moskwiński, w Mielnicy Szymon Steinholtz i Leib Bergmann, w Skale Marya Moczulska.

W pow. brzeżańskim: w Brzeżanach, Kozowie i Narajowie wydział Rady powiatowej, w Kozłowie Seweryn Błahowski.

W pow. brzozowskim: w Brzozowie, Dynowie i Haczowie, wydział Rady powiatowej.

W pow. buczackim: w Baryszu Grzegorz Sowa, w Buczaczu Mieczysław Burzyński, w Jazłowie Mieczysław Burzyński, w Koropeu Kazimierz Potworowski, w Monasterzyskach Kółko rolnicze, w Potoku złotym Mendel Koch, w Uściu zielonym Michał Łucki.

W pow. cieszanowskim: w Cieszanowie Towarzystwo zaliczkowe, w Dzikowie Elfrim Landau i Sp., w Horyńcu Mojżesz Rebhuhn, w Lubaczowie Kółko rolnicze, w Narolu Teofila Musakowska, w Oleszycach Józef Kamiński.

W pow. czortkowskim: w Czortkowie Antoni Kostecki, w Dżurynie Mikołaj hrabia Wolański, w Jagielnicy Kółko rolnicze.

W pow. dolinińskim: w Boleschowie Hersz Roth, w Dolinie Józef Pisarski, w Perebińsku Oleksy Bendak i Sp., w Rożniatowie Fundacya hr. Skarbka.

W pow. dobromińskim: w Birczy Melech Himmelstein i K. Mörzel, w Dobromilu gmina, w Nowem Mieście Kółko rolnicze, w Rybotyczach Kółko rolnicze.

W pow. drohobyckim: w Borysławiu Maurycy Rechner, w Drohobyczu Teofil Jabłoński, w Medenicach Jan Rafał, Jan Mazurek, Mojżesz Lorbeerbaum, Walerya i Enstachy Wyszyńscy, w Podbużu Alojzy Staw, w Schodnicy katolickie Kółko spożywcze.

W pow. gorlickim: w Bieczu i Uściu ruskiem, wydział Rady powiatowej, w Gorlicach gmina.

W pow. gródeckim: w Gródku, Janowie i Lubieniu wielkim powiatowe Towarzystwo handlowe we Lwowie.

W pow. horodeńskim: w Czernelicy gmina, w Horodence Kółko rolnicze, w Niezwiskach Wasyl Zakrzewski, w Obertynie Marcei Gawliński.

W pow. husiatyńskim: w Chorostkowie i Kopeczynie Kazimierz Pawłowski, w Husiatynie i Probuźnie Witold Czernski.

W pow. jarosławskim: w Jarosławiu Towarzystwo zaliczkowe, w Pruchniku Andrzej Ledwożyw, w Radymnie Marcin Popkiewicz i Antoni Hołowiński, w Sieniawie katolickie Towarzystwo spożywcze.

W pow. jasielskim: we Frysztaku Kółko rolnicze, w Jasle Kółko rolnicze, w Kołaczycach i Żmigrodzie August hr. Łoś.

W pow. jaworowskim: w Jaworowie, Krakowie i Wielkich Oczach wydział Rady pow.

W pow. kałuskim: w Kałuszu Jarosław Korytowski, w Krasnej i Wojniłowie Kazimierz Rojowski i dr. Mieczysław Stanecki.

W pow. kamioneckim: w Busku, Kamionce Strumiłowej, Milatynie nowym i Radziechowiu wydział Rady powiatowej.

W pow. kolbuszowskim: w Kolbuszowej Kółko rolnicze, w Majdanie Felicyan Szepekowski, w Sokołowie Kółko rolnicze.

W pow. kołomyjskim: w Gwoźdzu Jakób Baidaff, w Kołomyi Aleksander Józef Miziewicz i Henryka Maysłowa, w Peczenizynie gmina.

W pow. kossowskim: w Kossowie gmina, w Kutach Mikołaj Moszoro, w Żabim Fundacya hr. Skarbka.

W pow. krośnieńskim: w Dukli, Jedliczach, Korczynie i Krośnie wydział Rady powiatowej.

W pow. liskim: w Baligródzie i Lutowskich, Izrael Lander i Abraham Manaster, w Lisku Ignacy Jordan, w Ustrzykach Izydora Winnicka i Wanda Rutkowska.

W pow. lwowskim: w Jaryczowie, Lwowie, Nawaryi, Szczereu i Winnikach powiatowe Towarzystwo handlowe we Lwowie.

W mieście Lwowie ustanowiona będzie odpowiednia liczba składów.

W pow. łańcuckim: w Grodziskach, Kańczudzie, Łańcucie, Leżajsku, Przeworsku i Żołyni wydział Rady powiatowej.

W pow. mieleckim: w Borowie Józef Lis, w Mielcu Mieczysław Szymberski, w Przecławiu gmina, w Radomyślu Ichel Klein.

W pow. mościskim: w Krukienicach, Sądowej Wiszni i Mościskach wydział Rady powiatowej.

W pow. nadwórniańskim: w Delatynie Hersz Bursztyn i Hersz Zwiebel, w Łanczynie Antoni Kinda, w Nadwórnie Julian Kisielski.

W pow. niskim: w Kamieniu Izaak Münzer, w Nisku Bronisław Kasper, w Rudniku Edward Gazda, w Ulanowie Andrzej Dąbrowski.

W pow. pilźnieńskim: w Brzostku Mojżesz Sperber, w Pilźnie Julian Winarski.

W pow. podhajeckim: w Horożance Apolinary Bobrowski, w Podhajcach wydział Rady powiatowej, w Wiśniowczyku gmina, w Zawałowie Kółko rolnicze.

W pow. przemyskim: w Dubiecku Antoni Moryl, w Krasieczynie Kółko rolnicze, w Krzywezu Kółko rolnicze, w Niżankowicach dr. Stanisław Rucza, w Przemyslu Tadeusz Cieśliński.

W pow. przemyslańskim: w Dunajowie Kółko rolnicze, w Glinianach Stanisław Burlika, w Przemyslanach Kółko rolnicze.

W pow. rawskim: w Lubiczu Markus Gelber, w Magierowie Motio Rumelt, w Niemirówie gmina, w Potyliczu Gelber i Marz, w Rawie ruskiej Antoni Skotnicki, w Uhnowie Michał Janicki.

W pow. rohatyńskim: w Bołszowcach Romuald Limanowski, w Bukaczowcach gmina, w Bursztynie gmina, w Knihyniczach Erazm Zaremba, w Podkamieniu Wolf Belf, w Rohatynie gmina.

W pow. ropczyckim: w Dębicy, Ropczycach i Sędziszowie Towarzystwo handlowe w Dębicy.

W pow. rudeckim: w Komarnie Hipolit Wasowski, w Rudkach Stefan Janko.

W pow. rzeszowskim: w Błażowie Jędrzej Jakubczyk, w Czudeu Kółko rolnicze, w Głogowie Michał Gniewek, w Rzeszowie Antoni Kluz, w Strzyżowie Kółko rolnicze, w Tyczynie gmina Dylągówka.

W pow. samborskim: w Łące Jan Zacharski, w Samborze Bronisław Bukietynski.

W pow. sanockim: w Bukowsku, Jasłaskach, Rymanowie, Sanoku i Zagórz, wydział Rady powiatowej.

W pow. śniatyńskim: w Dżurowie Kółko rolnicze, w Śniatynie i Zabłotowie Narodna Torhowla.

W pow. sokalskim: w Bełzie Abraham Reinmann, w Krystonopolu gmina, w Sokalu Abraham Reinmann, w Warężu gmina.

W pow. staromiejskim: w Chyrowie i Starej Soli Karol Jędrzejowicz, Józef Mściwójewski i Jan Strzelecki, w Felsztynie Kółko rolnicze, w Starem Mieście Barbara Litynska i Leib Erlbaum, w Topolnicy Błażej Rudnicki.

4)

Z POD RÓWNIA.

M o c h a.

II.

(Ciąg dalszy).

Don Antonio popatrzał na nas w koło, z zaciśniętymi ustami, jak człowiek, który się nie da oszukać. Jednak, nie mówi nic i odprowadza swego konia. Donna Petra waha się chwilę a potem idzie za nim. Idzie krokiem leniwym, kołyszącym, który nadaje jej spodniom ruch falisty, porównywanym przez mego przewodnika do fal wody na Pałaoapam. Podziwiam i zachwycam się tym rozkosznym ruchem, którego urok i niepokojący pociąg jest nieopisany. W gruncie, znalazłem, że twarz młodej kobiety, którą, prawdę mówiąc, widziałem niedokładnie, z powodu szarfy, którą się przysłaniała, jest jeszcze więcej uroczą, niż mi ją mój przewodnik opisał. Jest coś wyzywającego w jej postaci, co się może stać nieprzewidywalnym, jeżeli zalotność każe jej grać komedię miłości, lub jeżeli ją naprawdę odczuwa. Prócz tego, posiada wszystko co potrzeba, żeby oczarować; przypadek dał mi sposobność widzieć kształty, o których marzą rzeźbiarze.

Luz i Silwia oddaliły się zaraz za matką.

Jestem sam z Fabriciem, który wbrew swemu zwyczajowi zachowuje milczenie.

— Zrezygnuj z kłamania, — nie mogłem się powstrzymać, aby mu nie powiedzieć pół głosem.

— Czyż nie jest obowiązkiem człowieka pomódz bliźniemu wydobyć się z kłopotu? — odrzekł tym samym tonem — szczególnie, jeżeli ten bliźni jest kobietą, a przede wszystkim, w niebezpieczeństwie życia.

— W niebezpieczeństwie życia? — powtórzyłem.

Tak; gdyż don Antonio, który dawniej był wielkim awanturnikiem, nie jest

ani nowicuszem, ani głupcem. Doskonale on rozumiał, że skłamał, aby dopomóc jego żonie wyjść z trudnego położenia, i nie wątpi wcale, że ona przechodziła przez rzekę. Zrozumiał pan już pewnie, spodziewam się, że ów strzał, który słyszeliśmy, miał na celu szlachetniejsze zwierzę, niż to, które przypuszczamy.

— Czy chcesz powiedzieć, że don Antonio strzelał do człowieka?

Fabricio nie miał czasu odpowiedzieć, bo w tej chwili ukazał się nasz gospodarz, widocznie czemś zakłopotany. Jednakże umiemy panować nad sobą, przemawia do mnie kilka słów uprzejmych, zaprasza, bym usiadł na hamaku, zawieszonym po lewej stronie drzwi, potem zapada w milczenie. Na szczególne, Fabricio wraca werwa, mówi, zapytuje, żartuje, a gadatliwość jego, która czasami mi dokucza, tym razem staje się szacownym darem. Luz przychodzi nam oznajmić, że wieczera gotowa, i wkrótce nasze mięzy zaczynają walkę z kawałkami mięsa, suszonymi na słońcu, z sosem paprykowym. Dwie córki gospodarza obdarzają nas kukurudziowymi plackami; donna Petra nie ukazuje się wcale.

Nie ukazuje się; ale wyhodując z domu dla wypalenia cygara na świeżym powietrzu, widzę ją na werandzie, leżącą na hamaku. Odrzuciła swoją szarfę, i dzięki pozycji, którą przybrała, mogę podziwiać pod lekką materią odzienia piękne kształty, które mnie zachwyciły. Twarz, którą teraz dokładnie oglądać mogę, posiada najczystszy owal, rysy nadzwyczaj delikatne, bardzo piękne. Usta bardzo małe, zarysowane w kształt łuku. Młoda kobieta wstaje gdy się zbliżam, podnosi ramiona, uwidatnia piersi, biodra, wyciąga się z tak całkowitą zimną krwią, bez zakłopotania, z taką rozkoszą, że zadziwa. Stanowczo Fabricio dobrym jest znawcą; w tej młodej istocie zamieszkuje czar potężny, gwałtowny, upajający, a spojrzenia jej, pełne omdlenia, dokonywają dzieła.

Powolna, leniwa, donna Petra oddaliła się aby z kolei zasiąść do wieczery razem z córkami. Przez ten czas rozmawiam z don Antoniem, wypytuję go o zasiewy i pomimo że on ciągle czemś innym zaabsorbowany, od-

powiada mi uprzejmie, cierpliwie. Donna Petra, Luz i Silwia ukazują się znowu; wtedy, gospodarz ubraja się w latarnię i po uprzejmem ofiarowaniu mi własnej pościeli, którą z równą uprzejmością odmówiłem, prowadzi mnie do szopy otwartej na cztery wiatry, w której dziewczęta rozłożyły dwie maty dla mnie i mego przewodnika. Gospodarz przeprasza za prostotę urządzenia noclegu, a potem prowadzi mnie napowrót do ogniska. Tam ofiarowuje mi cygaro ze swego ostatniego zbioru, na które składa się liść zwinięty po prostu, prosi żebym zapalił i powiedział mu jak smak i zapach znajdują. To mówiąc, opuszcza mnie, tłómacząc się że ponieważ chodził dzień cały po łąkach, czuje się strasznie zmęczony i potrzebuje spoczynku. Luz i Silwia, które jako gospodynie, zmuszone są rano wstawać i teraz już drzemia, życzą mi dobrej nocy, całują rękę ojca i donny Petry, stojącej koło hamaku. Zaledwie odeszły, gospodarz zbliża się do żony jakby chciał coś do niej mówić. Po wstrzymaniu się, przychodzi obok niej przypatrując jej się badawczo i jak mogłem zauważyć, złem spojrzeniem.

Donna Petra, z pochylonym czołem, stoi zamyślona, niepewna. Machinalnie rozkłada się w hamaku. Zapaliłem prymitywne cygaro ofiarowane mi przez gospodarza, i idąc za przykładem Fabricia, uszczęśliwionego że może kilka minut pozostać przy tej, którą uwielbia, usiadam na niskim krześle, pokrytem byczą skórą. Zaledwie się położyła, donna Petra podnosi się, skarży się na ciężkość w powietrzu i drobne jej ręce rozpinają grube warkocze ułożone w koronę nad czołem. Ramiona podniesione, nagię, krągłe, doskonałe, stanowią przesłoniczne tło dla czarnych, falujących, błyszczących, obfitych włosów, dla twarzy oświeconej w całej pełni jak zresztą i cała jej postać, odbłaskiem ognia, podsyconego ręką Fabricia.

Noc spokojna, liście nieruchome, a lekki szmer rzeki, jedyny odgłos, który słyszeć się daje, kołysze myśli. Na niebie są gwiazdy i na ziemi także, bo świętojańskie robaczki latają w około krzaków jak błędne ogniki.

— Masz słusność, Fabricio — mówi

nagle donna Petra, ciągnąc dalej rozpoczętą rozmowę — którą zapewne przerwało moje i jej męża nadejście; nie umiemy kłamać i czyniać to bez uprzedniego postanowienia, byłam niezgrabną. Jednakże moje zamiary były dobre a sumienie jest spokojne.

— Masz przeciwko sobie pozory, straszne pozory, odpowiada Fabricio. Jeżeli zapewniasz, żeś nie przechodziła rzeki, a on zapewne widział cię przechodzącą, dałaś powod do podejrzeń don Antoniemu. Jeżeli wątpisz, dodał wska zując na mnie, zapytaj tego sennora.

— Czy to prawda, pyta mnie młoda kobieta, której oczy zatapiają się w moich, że pan także wierzył, myślałeś...

Nie skończyła i czeka odpowiedzi. Milczę, zaciągając się wielkimi kłębami dymu.

Donna Petra okrywa głowę swoją szarfą, zsuwa ją na twarz, którą, spostrzegam, że się z lekka rumieni.

— Milczenie pana jest odpowiedzią, mówi mi, i trudno mi będzie wybrnąć z tej awantury.

— Czy sądzisz — pyta Fabricio — że to na Ludwika Varquez strzelał don Antonio?

— Nie mógł na nikogo innego tylko na niego. Od miesiąca już, ten młody człowiek, posiadający bawelne pole w sąsiedztwie naszego, przechodzi prawie codziennie snuć się w około plantacji, gdzie sądziłam z początku, że przyciąga go Luz, albo Silwia, które od roku już stały się dojrzałymi dziewczętami. Dziś wieczór, spostrzegłszy mnie w milpa, puścił konia wpław przez rzekę, aby zbliżyć się do mnie, odgadłam to. Chcąc za każdą cenę uniknąć tego spotkania, skorzystałam z zakrętu rzeki, aby przepłynąć na brzeg przeciwny, ostrożność, która się przeciw mnie obróciła. Wróciwszy na miejsce, z którego wyszedł z zamiarem gonienia za mną, Varquez musiał pewnie spotkać don Antonia, który już od dni kilku zauważył jego postępowanie i okazywał niepokój z tego względu.

— Gdybym był w jego wieku i posiadał skarb, który on posiada — rzekł Fabricio — cierpiałbym tak samo jak on.

(Ciąg dalszy nastąpi).

W pow. stryjskim: w Ławocznem Waclaw Potuczek; w Skolem gmina; w Smorzu Fundacya hr. Skarbka; w Sokołowie Kółko rolnicze; w Stryju Natalia Wołosiańska; w Tucholce Adolf Schönbach.

W pow. tarnobrzskim: w Baranowie Stanisław Borowski; w Radomyślu Kółko rolnicze; w Rozwadowie Józef Łapiński i Mojżesz Hirschfeld; w Tarnobrzegu Ludwik Kuryło.

W pow. tarnopolskim: w Mikulińcach i Tarnopolu wydział Rady powiatowej.

W pow. tarnowskim: w Ryglicach, Tarnowie i Tuchowie wydział Rady powiatowej.

W pow. tłumackim: w Niżniowie Emilia Zarembina; w Ottyni Józef Ginda; w Tłumaczu Kazimierz Łukasiewicz; w Tyśmienicy Ohanowicz.

W pow. trembowelskim: w Budzanowie Rachmil Schutzmann; w Strusowie i Trembowli Jarosław Paszkowski.

W pow. turczańskim: w Boryni i Wysocku Bronisław Osuchowski; w Łomnie Paweł Hrylański; w Turce Antoni i Marya Nadolscy.

W pow. zaleszczyckim: w Tłustem Tadeusz Noel, w Uścieczku i Zaleszczykach Edmund Schnurpeil.

W pow. zbaraskim: w Nowem Siole i Zbarażu wydział Rady pow.

W pow. żółkiewskim: w Kulikowie Julian Olearczyk, w Mostach wielkich Antoni Skotnicki, w Żółkwi Włodzimierz Gorecki.

W pow. żydaczowskim: w Drohowyżu Fundacya hr. Skarbka, w Mikołajowie, Rozdole, Żurawnie i Żydaczowie wydział Rady powiatowej.

KORESPONDENCJE

Poznań, 26 czerwca.

(Ostateczny rezultat wyborów w Księstwie, Prusach Zachodnich i na Warmii. — Zjazd prawników i ekonomistów polskich. — Kwestya emigracyjna. — Komitet dla krajowej Wystawy we Lwowie. — Ze statystyki wyższych Zakładów naukowych w Poznaniu. — Teatr poznański).

(#) Kampania wyborcza rozegrana już ostatecznie. Polacy mają wszelki powód do zupełnego zadowolenia z rezultatu, jaki ona im przyniosła. Ogółem wybrano 19 kandydatów polskiego centralnego komitetu wyborczego, przeto o dwóch więcej, niż w zeszłej kadencji. W Księstwie, na 6 wyborów ścisłych, zwyciężyli kandydaci polscy w 3 okręgach, a w Prusach Zachodnich i na Warmii, na 5 ścisłych wyborów, również w trzech okręgach.

W Poznaniu i obu powiatach poznańskich wybrany p. Stefan Cegielski przeciw kandydatowi niemieckim konserwatyście, Hoffmeyerowi. Otrzymał on 4661 głosów, tedy o 24 mniej, niż w roku 1890. Przy głównych wyborach, dnia 15-go b. m., otrzymał 3162 głosów. Na głosy, oddane przy ścisłych wyborach, złożyli się wyłącznie wyborcy Polacy. Niemcy wolnomyślni częścią powstrzymali się od wyborów, a częścią głosowali na p. Hoffmeyera.

Najwięcej musi cieszyć wybór Polaka w Bydgoszczy, gdzie dotychczas przechodzili zawsze i bez wysiłku kandydaci niemieccy. W Bydgoszczy zwyciężył teraz pan Leon Czarlinski swego przeciwnika niemieckiego większością około 1200 głosów.

W Księstwie ulegli Polacy tylko w 3 okręgach, a mianowicie: szubińsko-wyrzysko-żnińskim, babimojsko-międzyrzeckim i czarnkowsko-chodziejsko-wieleńskim.

Według dotychczasowych rezultatów, w skład przyszłego Koła polskiego w Berlinie wejdą: dr. Komierowski, ks. Zdzisław Czartoryski, ks. Adam Czartoryski, Kubiński, Dziembowski, ks. Jazdzewski, ks. Ferdinand Radziwiłł, Kościelski, Kwilecki, Cegielski, St. Chłapowski, Leon Czarlinski, Połczyński, Kalkstein, Władysław Wolszleger, Rzepniowski, Słaski i Różycki.

Z wielką gorliwością zajmuje się powołany ku temu komitet sprawą zapowiedzianego na wrzesień (od 11 do 14) ogólnego zjazdu prawników i ekonomistów polskich w Poznaniu, a dzisiaj już można wróżyć zjadłowi powodzenie. Wielu znakomych prawników i ekonomistów nadeszło na ręce komitetu tematy do odczytów i dyskusji na posiedzeniach plenarnych i sekcyjnych. Między innymi zgłosili: poseł Stanisław Szczepanowski: „O postępie ekonomicznym i społecznym Galicji od czasu zaprowadzenia samorządu“; p. dr. Leopold Caro z Krakowa: „Siła i organizacya kredytu włościańskiego w Galicji“; profesor dr. Leo z Krakowa: „O zawodowej organizacyi stanu rolniczego na wzór francuskich syndykatów“; profesor Milewski z Krakowa: „O walucie złotej“; profesor Stebelski: „Sądy karne w Galicji“; prof. Kleczyński: „O wychodźstwie w Galicji“; i t. d. Ogółem zgłoszono dotychczas przeszło 30 referatów.

Do najważniejszych kwestyj dla mieszkańców Poznańskiego, Prus zachodnich i Śląska, jakie mają być omawiane i roztrząsane na zjeździe należą niezawodnie: sprawa wychodźstwa ludu polskiego do morza, dalej ruch t. zw. „obieżysasów“, oraz sprawa rozdzielania wielkiej własności ziemskiej i osadnictwa; sprawy te są tem większej wagi, iż właśnie pomienione prowincye dostarczają największego corocznie kontyngensu wychodźców zamorskich z całego państwa niemieckiego, że nadto corocznie tysiące robotników polskich spieszą na wiosnę za zarobkiem do dalekich stron niemieckich i że w końcu wielka własność ziemska coraz bardziej usuwa się z pod stóp polskich, przechodząc w posiadanie przeważnie komisji kolonizacyjnej a następnie w ręce niemieckie.

W zjeździe wezmą także udział przedstawiciele zarządu centralnego Towarzystwa gospodarskiego i zarządów Towarzystw filialnych. Potrzebę takiego udziału uzasadnił na odbytem w tych dniach zebraniu zarządu centralnego Towarzystwa gospodarczego prezes Stanisław hr. Żółtowski, podnosząc przede wszystkim, że reprezentanci rolnictwa powinni określić należycie swoje stanowisko względem tak ważnej sprawy jak ruch emigracyjny w ziemiach polskich pod panowaniem pruskiem.

W dyskusyi, jaka się rozwinęła nad tym przedmiotem, prezes stwierdził, że w Księstwie należy sprzeciwiać się wszelkiej emigracji, zwłaszcza w obec nowego ruchu parcelacyjnego. Stosunki Księstwa są pod tym względem inne niż w Galicji, gdzie w niektórych okolicach panuje przełudnienie, skutkiem czego też wychodźstwo zagraniczne jest objawem poniekąd usprawiedliwionym.

W tutejszych kołach przemysłowych i rolniczych budzi gorące zainteresowanie przyszłoroczna Wystawa krajowa we Lwowie. W kołach tych poruszono myśl zorganizowania na Wystawie osobnego oddziału dla Księstwa Poznańskiego, a wkrótce zawiąże się komitet, którego zadaniem ma być wprowadzić myśl tę w życie i popierać ją wszelkimi siłami.

Z ogłoszonej właśnie statystyki wyższych szkół w W. Księstwie Poznańskim dowiadujemy się, iż w Księstwie istnieje 20 wyższych zakładów naukowych, a mianowicie 15 gimnazjów, 3 gimnazya realne i dwa progimnazya.

Ze wszystkich gimnazjów najliczniejszem było pod względem frekwencji gimnazjum Maryi Magdaleny w Poznaniu, które liczyło w ostatnim roku szkolnym 606 uczniów. Najmniejszą była liczba uczniów gimnazjum w Rogoźnie, gdyż wynosiła tylko 123. Świadcstwo jednorocznej służby wojskowej uzyskało w roku minionym ogółem 490 uczniów, z tej liczby 165 uczniów poświęciło się zawodom praktycznym.

Teatr poznański odbywa od dwóch miesięcy pielgrzymkę po prowincyi. Dotychczas bawił w Gnieźnie, Trzemesznie, Wrześni, Miłosławiu, Ostrowie, Krotoszynie, Gostyniu, Lesznie, Środzie i Śremie, doznając wszędzie zarówno dobrego, jak w roku zeszłym, powodzenia i gościnnego przyjęcia. Nadspodziewane powodzenie miał teatr w Lesznie, chociaż to miasto na pograniczu Śląska zamieszkałe jest w przeważnej części przez Niemców. Ogółem w obecnej swej wędrowce dało Towarzystwo dramatyczne 52 przedstawień. Na repertuar składają się przeważnie obrazy historyczne: „Kościusko pod Racławicami i „Kiliński“, tudzież najnowsze sztuki z konkursu warszawskiego: „Flirt“ i „Nauczycielka“.

Z Berlina.

(Po wyborach. — Proces antisemity. — Kłeska posuchy).

Pomimo szalonej agitacyi, ostatnie wybory do parlamentu niemieckiego odbyły się w ogóle spokojnie, chociaż tysiące i tysiące zgromadzeń przedwyborczych nastrożały sposobność do dania folgi roznamiętnieniu; w kilkunastu tylko miejscowościach przyszło do starć tak ostrych, iż okazała się potrzebna interwencya policyi. Wielec ożywiony obraz przedstawiały wybory na Śląsku i w okolicach nadreńskich, gdzie secesyoniści stronnictwa centrum prowadzili bardzo ruchliwą agitację. W Bytomiu, wybrano Polaka majora Szmule, pomimo szalonej kontragitacyi.

W dniu wyborów, tak głównych jak ścisłych, wrzał w Berlinie ruch ogromny. Przed redakcyami wielkich dzienników przyszło nawet do zbiegowisk z tej przyczyny, że zbierały się tutaj tłumy ciekawych, pragnących oglądać wyniki wyborów, nadsyłane telegraficznie z prowincyi i następnie przez owe redakcyje ukazywane ognistemi literami na świetlanych przezroczach. Przed lozalem *Berliner Tageblattu*, który miał najwięcej owych nowin, musiano aż siłą przywracać swobodę ruchu dla powozów i tramwayów.

Ostateczny wynik wyborów wykazuje, że żadna strona nie odniosła stanowczego zwycięstwa. Nie odniósł go rząd — gdyż jeżeli ustawa wojskowa, zmodyfikowana w myśl wniosku Huenego, przejdzie w nowym parlamencie, to w każdym razie większością bardzo nieznaczną i kosztem znacznych ustępstw, — nie odniosły stronnictwa kartelowe, gdyż i teraz nie zdobyły one przeważnego stanowiska i rozporządzają zaledwie czwartą częścią mandatów; nie mogą wreszcie triumfować przeciwnicy ustawy, gdyż utracili dawną większość i opozycya ich będzie prawdopodobnie przynajmniej w sprawie wojskowej — bezsilna. Prawdziwym powodzeniem mogą się tylko poszczycić socjaliści i antisemici, a sukces tylko skrajnych grup, tudzież stanowczą klęską doktrynerskiego liberalizmu, stanowią znamienne cechy ukończonych właśnie wyborów.

Centrum powraca w dawnej sile, gdyż dla stronnictwa, liczącego stu członków, utrata kilku mandatów nie wchodzi w rachubę, a fakt ten jest świetnym dowodem potęgi politycznej katolicyzmu i szerokich jego podstaw w ludzie niemieckim.

W berlińskim sądzie karnym toczył się w tych dniach proces przeciwko głośnemu antisemicie, kupcowi Paaschowi, obwinionemu o obrazę niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych. Paasch, który bawił przez czas dłuższy w Chinach, zarzucał po swoim powrocie w kilku broszurach niemieckiemu posłowi w Chinach, Brandtowi, że w urzędowym swym charakterze popiera wszelkimi siłami interesa żydowskie, nie przebiegając w środkach, w celu usunięcia współzawodnictwa firm chrześcijańskich. Przy tej sposobności uderzył Paasch na kilka wybitniejszych osobistości politycznych, nie wyłączając samego hr. Caprivięgo. Autor broszury jest człowiekiem w wysokim stopniu zdenerwowanym, cierpiącym przytem na manię prześladowczą. Proces doznał przerwy, ponieważ obwiniony w więzieniu śledczym usiłował odebrać sobie życie przez przecięcie arteryi. Sąd postanowił oddać obwinionego na sześć tygodni pod obserwację lekarską w domu obłąkanych.

W skutek długotrwałej posuchy, mianowicie w zachodnich prowincjach niemieckich, ucierpiał znacznie koniczyzna, rośliny pastwne i trawa na łąkach, tak, iż należy się lękać braku paszy dla bydła. Kłeska ta już dzisiaj srodcie daje się uczuć w prowincjach nadsekwanskich, dalej w górnej Alzacyi i Lotaryngii. Dla braku odbiorców, właściciele bydła rogatego, nie mając paszy do wyżywienia inwentarza, zmuszeni są bić sztuki bydła i sprzedawać mięso po cenach niebywałych. W niektórych miejscowościach cena za funt mięsa spadła niżej 20 fenigów. Natomiast płacą za centnar siana 10—12 marek. Podług zdania znawców, liczba inwentarza żywego w Alzacyi i Lotaryngii zmniejszy się o 1/3 część, a przy dłuższym trwaniu kłeski zredukuje się do 1/4, a nawet do 1/5 stanu dzisiejszego. Ministerstwo wezwowało już administracyę depozytów państwowych do udzielenia rolnikom pożyczek na 2—3 1/4 proc., celem umożliwienia zakupna zapasów paszy, koniecznej do utrzymania przynajmniej niezbędnego inwentarza. Również otrzymały stowarzyszenia rolnicze powiatowe polecenie, ażeby jak najspieszniej poczyniły kroki odpowiednie, celem sprowadzenia zapasów paszy z zagranicy. Ograniczono wysokość wsparć do 400 marek. Na razie korzysta ludność Alzacyi i Lotaryngii z udzielonego jej pozwolenia wypędzania bydła do lasów królewskich, oraz zaopatrywania się tam w potrzebną paszę.

Skandale paryskie.

Sprawa sfalszowanych dokumentów, przedstawionych przez deput. Millevoye tak niefortunnie na zeszłotygodniowym posiedzeniu Izby francuskiej, rozgrywa się obecnie przed sędzią śledczym. Bulwarowa prasa z *Petite République Française* na czele, usiłuje całej mistyfikacyi nadać pozory politycznej intrygi, uknutej z pomocą bulanzystów przez Constansa. Zdaje się atoli nie ulegać wątpliwości, że mulat Norton dopuścił się tego fałszerstwa z własnego impulsu i dla własnego zysku; mimo to rzecz jest niewytłomaczoną, w jaki sposób zdołał on wprowadzić w błąd polityków tak zręcznych i wytrwałych, jak Déroutte i Millevoye. Dzienniki paryskie opowiadają liczne szczegóły z przeszłości Nortona. Przed kilku laty pełnił on w Marsylii służbę politycznego agenta i przesyłał z tamtąd mniej lub więcej fantastyczne raporty. Przesłuchiwany przez sędziego śledczego Athalina, twierdzi, że redaktor *Cocarde*, Ducret, zamówił u niego „w imieniu pewnej grupy politycznej“ szereg dokumentów, za sumę 30.000 fr. Jak wiadomo, Ducret został natychmiast aresztowany, przeczy jednak wszelkiej współwinie w fałszerstwie. W redakcyi *Cocarde* przeprowadzono ścisłą rewizyę i skonfiskowano wiele listów Boulanger'a. Jedną z głównych osób przyszłego procesu będzie nadto niejaki Cesti,

który przechowywał u siebie i fotografował owe tak tajemnicze „dokumenty z angielskiej ambasady“. Kilka dzienników podnosi prócz tego oskarżenie przeciw przyjacielowi dep. Millevoye, b. ministrowi spraw zewnętrznych, Fleurensowi, który swoim listem polecającym miał wprowadzić Nortona do ambasady angielskiej.

Władze sądowe i policya poszukują gorliwie właściwych fałszerzy dokumentów. Podejrzenie padło także na redakcyę dziennika *Petit Journal*. Skutkiem tego wydawca dziennika i redaktor Judet wezwani zostali do sędziego śledczego.

Aresztowany Ducret, oświadczył, że Norton otrzymał 10.000 fr., dopiero w przededniu czwartkowego posiedzenia Izby. Miał otrzymać dalszych 30.000 fr., jeżeli Izba uzna autentyczność dokumentów, a 60.000 przy końcu całej sprawy. Tymczasem owe 10.000 fr. już we czwartek wieczorem delegaci Ducreta odebrali od pani Norton w sposób przymuszony. Norton o tym gwałcie nie wiedział, gdyż z obawy przed aresztowaniem nie spał w domu. Nazajutrz, o godzinie 3-ej po południu, oddał się Norton sam w ręce policyi. Dowiedziawszy się od sędziego śledczego o odebraniu jego żonie 10.000 fr., zaczął zeznawać w sposób kompromitujący Ducreta, skutkiem czego tenże, jak powiedzieliśmy wyżej, został aresztowany. Liester, zapytany w Londynie przez Rocheforta o dokumenta, rzekł: „Jest to banda oszustów, która wyzyskiwała bandę głupców“.

Konfrontacya Nortona i Ducreta była wielce dramatyczną. Norton twierdzi, że Ducret dostarczał mu wskazówek do fałszerstwa.

KRONIKA

Lwów, 28 czerwca.

— **Za spokój duszy ś. p. Cesarza Ferdynanda**, odbyły się dzisiaj w mieście naszym uroczyste nabożeństwo żałobne we wszystkich kościołach obu obrządków. W nabożeństwach wzięli udział reprezentanci władz i zakładów naukowych oraz młodzież szkolna i liczne zastępy pobożnej publiczności.

— **Najdost. Arcyksiążę Rainer** przybył onegdaj z Sambora do Krakowa o godzinie 8 min. 20 wieczorem i zatrzymał się na dworcu kolejowym, oczekując na Swą Małżonkę Najd. Arcyksiężnę Maryę Karolinę. Na dworcu przywitali Najd. Arcyksięcia komendant korpusu J.E. Krieghammer, zastępca delegata sekretarza Namiestnictwa hr. Starzeński, oraz radca policyi dr. Kaiser. Po upływie 25 minut przybyła pociągiem z Wiednia Najd. Arcyksiężna Marya Karolina razem z ks. Zuzanną Czartoryską, w towarzystwie ochmistra dworu hr. Rosenberga i damy dworu bar. Trautmannsdorff. Najd. Arcyksiężnie Maryi Karolinie podano wspaniały bukiet. Najd. Arcyksięstwo wraz z orszakiem odjechało do Grand hotelu, gdzie zamieszkali. Wczoraj rano o godz. 9 powozami udali się do Izdebnika, celem obejrzenia tych pięknych dóbr, będących ich własnością, gdzie gorąco przez ludność i zarząd dóbr, na czele którego stoi znany agronom i gospodarz p. Ludwik Seeling, zostali przyjęci. Powrócił Ich ces. i król. Wyśokości zapowiedziany jest na czwartek dnia 29 b. m., po czem odwiedzą oni ks. Czartoryskich na Woli, gdzie będą także na obiedzie, a następnie powrócą do Wiednia.

— **Wizytacya prywatnego gimnazjum OO. Jezuitów w Chyrowie**. W nocy z soboty na niedzielę dnia 25 b. m., przybył z Nowego Sącza do Chyrowa pan Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej, dr. Bobrzyński, celem zwiedzenia prywatnego gimnazjum OO. Jezuitów. W gimnazjum tem dobiega właśnie rok szkolny do końca i odbywa się w niem egzamin uczniów prywatnych, w liczbie 108, pod przewodnictwem delegata Rady szkolnej krajowej, dr. Teofila Gerstmann'a.

Odwiedziny niespodziane dostojnego gościa, o którego przybyciu dopiero w ostatniej chwili się dowiedziano, poruszyły cały zakład, a na umysł młodzieży wywarły wrażenie prawdziwie elektryzujące. P. Wiceprezydent, jakkolwiek o godz. 2 w nocy przyjechał, był już o 7 rano na Mszy św. studenckiej. Po Mszy św. przedstawił ks. rektor Christian dostojnemu gościowi grono nauczycielskie, w którego skład wchodzi 9 nauczycieli świeckich a 18 księży zakonu OO. Jezuitów z ks. dyrektorem Waszicą na czele. P. Wiceprezydent rozmawiał najuprzejmiej z każdym nauczycielem a potem w świetnym przemówieniu wskazał cel i zadanie tego zakładu, który wychowując i kształcąc młodzież zamożniejszą a nie skrupowany przepisami, jakie wiążą gimnazya publiczne, może i powinien wydać w pewnych kierunkach owoce świetne; w każdym razie zażądać można, ażeby zakład ten, w lepszych postanowionych warunkach, ubiegał się też o lepsze z gimnazjami publicznymi. Uwydatnił przytem p. Prezydent, że władza szkolna wymagać wprowadzić musi, ażeby gimnazjum to działanie swoje rozwijało w ramach obowiązujących ustaw; nie jest jednak i nie może być temu przeciwną, że

zakład ten w pewnych kierunkach, a mianowicie co do intensywnego rozwoju fizycznego młodzieży, wyjdzie po za zwykły szablon.

Potem udał się. Wiceprezydent do sali rekreacyjnej (500 metrów kwadratowych mierzącej), gdzie się zgromadzili wszyscy uczniowie w liczbie przeszło 400, grono nauczycielskie i personal dozorujący. Na estradzie ustawiła się kapela studencka, w liczbie 60, i wykonała piękne trzy utwory muzyczne, poczem uczeń VII klasy Stanisław Głowacki, wygłosił z wielką werwą mowę powitalną, dziękując dostojnemu wizytatorowi za łaskawe odwiedźiny.

P. Wiceprezydent w podniosłych słowach przypomniał młodzieży jej obowiązki i wezwał ją do wytrwałej pracy. Słowa te głębokie wywarły wrażenie na całe zgromadzenie.

Następnie zwiędził dr. Bobrzyński muzea, dormitarze, refektarze i gabinety szkolne, wyrażając się pochlebnie o wszystkich częściach olbrzymiego tego zakładu.

W poniedziałek dnia 26go b. m. zwiędził p. Wiceprezydent kilka klas, był mianowicie na nauce języka polskiego i łacińskiego w klasie III b) i na nauce języka polskiego, łacińskiego i matematyki w klasie II b). O godzinie 12 miał p. Wiceprezydent odejść do Sanoka na wizytację tamtejszego gimnazjum. Ks. Rektor, mając do dyspozycji pociąg spacerowy, przeznaczony na majówkę, zaimprovizował wycieczkę do najbliższej stacji Skwarzawy, aby cała młodzież miała sposobność pożegnać dostojnego gościa. Można sobie wyobrazić radość młodzieży, kiedy zajechał na peron pociąg ustrojony w zieleń i chorągwie, do którego i p. Wiceprezydent wszedł. Na stacji Skwarzawa odegrała kapela studencka kilka ochoczych marszów, a kiedy dr. Bobrzyński wszedł do zwyczajnego pociągu, który w 10 minutach później nadszedł, wzniesli wszyscy gromkie okrzyki na cześć miłego gościa. Za kwadrans powrócił pociąg spacerowy do Chyrowa, młodzież bowiem zajęta egzaminami końcowymi, powrócić musiała do pracy, po której za kilka dni czeka ją miły odpoczynek w domach rodzicielskich.

— **Ruch kolejowy** na wszystkich liniach kolei lokalnych kołomyjskich, został z dniem dzisiejszym wznowiony, według istniejącego rozkładu jazdy.

— **Wiec katolicki w Krakowie.** Sekcja dla literatury i prasy wiecu katolickiego w Krakowie ukonstytuowała się pod przewodnictwem ks. Jana Gnatowskiego i przygotowała materiały swoich obrad. Obrady te odbywać się będą w dniach 5 lipca od 9 do 12 i 6 lipca od 8 do 11^{1/2} w jednej z sal gimnazjum św. Anny. Porządek referatów będzie następujący:

Środa, 5 lipca. I. Referat profesora Maksymiliana Thulliego „O niemoralności w literaturze i sztuce“.

II. Referat o prasie polskiej. Referenci ks. proboszcz Stanisław Korzeniowski i dr. Robert Czaykowski, adwokat krajowy.

Czwartek, 6 lipca. III. Referat dr. Tadeusza Sternala „O belletrystyce polskiej“.

IV. Referat prof. Szymona Matusiaka z Krakowa „O piśmiennictwie ludowym“.

V. Referat hr. Maurycego Mycielskiego.

Każdy z referatów będzie przedmiotem wyczerpującej dyskusji, poczem przedstawione zostaną i uchwalone przez sekcję odpowiednie rezolucje, które następnie zatwierdzi ogólne zebranie wiecu.

— **Dyrekcja Wystawy krajowej** w odpowiedzi na liczne zapytania z różnych stron otrzymywane, oświadcza, iż w oddziale VII grupy drugiej (chów koni) p. t. „remonty chowu hodowców z przypuszczeniem wafachów“, dopuszczone są konie poczynszy od lat 3 do skończonych lat 7.

— **Śluby.** W Krakowie, w kościele N. P. Maryi odbędą się dnia 1 lipca o godzinie 11 rano śluby p. Adama Dobrowolskiego, dziennikarza, z panną Stanisławą Dziur-Szczepankiewiczówną artystką teatru lwowskiego.

Ślub dr. Józefa Kleina z panną Wandą Biwernetówną córką emer. c. k. starszego radcy skarbu węg. odbył się w Lwowie w kościele św. Anny dnia 22 b. m. o godzinie 11 w południe. Błogosławieństwa pp. młodym udzielił wuj panny młodej ks. Baudis z zakonu OO. Jezuitów.

W kościele Maryi Magdaleny odbył się wczoraj o godzinie 8 wieczorem ślub dr. Stanisława Orłowskiego, adw. kraj., z panną Maryą Kubiaką.

W Stanisławowie odbył się ślub p. Adolfiny Urbańskiej, córki oficyała pocztowego, z p. Tadeuszem Amirowiczem, nauczycielem ludowym z Pobereża.

— **Szczawnica.** Lista gości przybyłych do zakładu żojrowego w Szczawnicy po dzień 20 b. m. zawiera 391 osób.

— **Festyn korpusów wakacyjnych.** Przypominamy, że piękna ta i tak szlachetny cel mająca zabawa na rzecz zasilenia kasy korpusów wakacyjnych, odbędzie się jutro w parku stryjskim. Nie można wątpić, że wszyscy, kochający młodą a wiele obiecującą instytucję korpusów, stawia się jutro w parku i złożą swój choćby najskromniejszy udział, ażeby matym, a często pozbawionym wszelkich środków uczniom szkół miejskich, umożliwić spędzenie wakacji w sposób użyteczny, dający obok zabawy i rozrywki także zdrowie i siły do dalszej nauki. Udział ten zaznaczyć się może bardzo łatwo ku-

pieniem losu na loteryę fantową, — a losy będą po cenie istotnie możliwie najniższej, bo 10 et. za los.

Dowiadujemy się, że niestrudzona protektorka korpusów wakacyjnych, p. Zdzisława Marchwicka zebrała już sporo i to bardzo pięknych fantów, na wyposażenie loteryi, gdyż zaraz na pierwsze wezwanie wiele domów i firm dostarczyło mnóstwo cennych a nawet rzadkich, — wspaniałych przedmiotów. Że jednak dobrego nigdy za wiele, przeto wszyscy, chcący się fantami przyczynić do bogatszego jeszcze uposażenia loteryi, zechcą je łaskawie przelać do mieszkania pp. Marchwickich przy ul. Ossolińskich.

— **Z obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.** Dnia 28 czerwca b. r. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 27 czerwca do 12 w południe dnia 28 czerwca b. r. mieliśmy wiatr co do kierunku zachodni, co do siły słaby (1). Niebo przeważnie zachmurzone a powietrze bardzo wilgotne (83 procent wilgotności względnej); opad deszcz, wysokość opadu 3,7 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +13,6°C. najwyższa +18,4°C. wczoraj po południu, najniższa +7,6°C. dzisiaj w nocy.

Wczoraj po południu i wieczór padał deszcz, w nocy wypogodziło się.

Żniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w Szkocyi; wyższa 765 do 760 mm. w Austrii; żniżka drugorzędna utworzyła się w południowej Szwecyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 765 mm.

Prognoza na dobę 29 czerwca bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-zachodni, co do siły słaby (1); średnia temperatura doby podniesie się do +19°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza zmniejszy się do 70 proc.; opadu nie będzie, pogoda.

— **Piorun** uderzył dnia 20 b. m. w chatę gospodarza Hrynka Mowryka w Olszanicy, w powiecie jaworowskim i wznicił pożar. Chata zgorzała do szczytu, a w ogniu zginął i jej właściciel. Rażony prawdopodobnie piorunem.

— **Grad** spadł w tych dniach w Naha-czowie, Wielkich Oczach, Szczepłotach, Bożej woli, Skolinie i Swidnie, pow. jaworowskiego i zrzucił znaczne szkody.

— **Odkrycie zbrodniarza** Groschla, który zrabował i podpalił mieszkanie p. Pfeiffera w wiedeńskim Schottenhof, należy bezsprzecznie do najciekawszych wypadków kryminalistycznych i przynosi zaszczyt policji wiedeńskiej. Zdradziły Groschla... maskiety. Znalezione w mieszkaniu Pfeiffera parę brudnych, zniszczonych maskietów, na których wewnętrznej stronie znajdowała się ledwo czytelna cyfra 3.824, wypisana atramentem do znaczenia bielizny. Policja wpadła na myśl, że cyfra ta może być znakiem pralni na oznaczenie pewnego stałego klienta. Telegraficznie zarządzono poszukiwanie pralni, która używała tej cyfry i istotnie z komisaryatu na Döbling nadeszła wiadomość, że pralnia niejakiego Ignacego Müllera w Górnym Döblingu używa tej cyfry dla oznaczenia bielizny Ludwika Groschla, pomocnika handlowego, bez miejsca się znajdującego, a zamieszkałego w Górnym Döblingu. — Rozciągnięto nadzór nad mieszkaniem Groschla i wszystkimi lokalami, do których uczęszczał i rzeczywiście już o godz. pół do 9 wieczorem nazajutrz po dokonaniu zbrodni schwymano go, a telegram doniósł, że Groschl przyznał się do czynu i zarazem oznajmił, iż on jest sprawcą kilku poprzednich kradzieży z włamaniem się do mieszkań. Tak się zakończyła ta historia, która zaniepokoiła była wielce całą ludność Wiednia.

— **Katastrofa w Pile.** Nieszczęście wielkie nawiedziło miasto Piłę w W. Ks. Poznańskim. Chcąc się przed cholera zabezpieczyć, postanowili mieszkańcy o lepszą do picia postarać się wodę. Na jednym miejscu udało się znakomicie cel osiągnąć. Założyli studnię artezyjską, która czystą dostarcza do picia wody w obfitości. Takim pomyślnym rezultatem zachęcony — wzięli się do zakładania drugiej studni. I tu była woda, ale nieczysta; więc postanowili dopoty wbić rurę żelazną w głąb ziemi, dopóki by się czystej nie dobili wody. Ale kiedy na kilka set stóp wbił się w ziemię, wytrysła jakby z wystrzelonej armaty jeszcze bardziej zamulona woda i z takim pędem i strumieniem szerokim po ulicach poczęła się rozlewać, że trzeba ją było tamować. Złe duchy jednak łatwiej wywołać, niż załęgnać. Cóż się dzieje? Oto rozrwieklony żywioł w żadne nie pozwalał się ująć karby, wyrzucając napowrót lżejsze, celem zatamowania wrzucane przedmioty, lub wiążąc bez śladu w przepaść czego wyrzucić nie może. I tak, ziemię, piasek, wyrzucała woda, a kamienie i rury żelazne zatapiała. Woda sama nie nasycała żadnej obawy; ma bowiem do rzeki Gdwy dobry spadek, ale ciągle wyrzucaniem ziemi i piasku takie pod fundamentami wielu zabudowań porobiła wyrwy, że budynki zaczęły się rozpadać. A co trwogę mieszkańców powiększało, to ta okoliczność, że rozniosła katastrofę wcale przewidzieć nie było można i nikt nie czuł się bezpieczny. Na wielkiej przestrzeni miasta waliły się najpyszniesze kamienice. Płacz i trwoga za-

panowały w mieście. Bogaci ludzie stali się żebrakami, a z nimi wierzytiele, którzy na tych kamienicach pomieszczały swoje kapitały. Kościół, wspaniały, starożytny, niedawno pięknie zrestaurowany przybytek Boży, został też z jednej strony zaatakowany. Ulice brukowane szeroko poroźdżierane, a domy, które woda podminowała, na wyłot porysowane.

W chwili obecnej w Pile panuje *status quo*. Studnia zamknięta, nowych rysów w murach nie zauważono dla tego, że w ogóle nikt do domów popękanych nie zbliża się i nie wie, co dzieje się w ich wnętrzu. Bardzo być może, że pękają one w dalszym ciągu i że lada chwila ten lub ów runie. Na to się zgodzono, że wszystkim domom popękanym, a jest ich już przeszło 25, grozi runięcie zupełne i z tego powodu wszystkie bez wyjątku postanowiono zburzyć. Burzeniem zajmuje się oddział pionierów sprawdzonych z Torunia.

Straty, jakie miasto poniosło skutkiem zapadania się ziemi, obliczają na kilka milionów marek. Dotąd około 400 osób zniewolonych było opuścić dotychczasowe mieszkania w zagrożonych zapadnięciem domach; niebezpieczeństwo ciągle jeszcze jest groźne. Starszy burmistrz Piły był w Berlinie i starał się u ministerstwa o pomoc dla ciężko nawiedzonego miasta. Prezes ministrów przyrzekł uczynić wszystko, co tylko będzie w jego mocy.

Znany geolog wiedeński, profesor Edward Suess, zapytany o zdanie w sprawie klęski, jaka nawiedziła Piłę, — odrzekł, iż wynika ona niewątpliwie z tego, że przy wierceniu studni artezyjskiej natrafiono na t. zw. płynące góry. Skutkiem nacisku, wywieranego przez studnię artezyjską, wyrzucane są na powierzchnię ogromne masy wody z mułem i piaskiem. Z tego powodu powstają pod spodem wyżłobienia, w które wpada górny pokład ziemi. Ratunek jest całkowicie wyłączony, budynki i przedmioty znajdujące się na takich miejscowościach, skazane są stanowczo na zagładę. — Tak rozpaczliwie brzmi zdanie geologa, cieszącego się wielką powagą w świecie naukowym. — Według ostatnich wiadomości z Piły studniarz Bayer zamknął artezyjską studnię, którą otwierają tylko od czasu do czasu, by wypuścić wodę. Zapadanie się ziemi nie rozszerzyło się na dalszą przestrzeń. Zdaje się, że największe niebezpieczeństwo minęło. — Katastrofy takie przy wierceniu studni artezyjskich zdarzały się już niejednokrotnie. W Wenecyi n. p. w r. 1846 i 1849, a szczególnie w kwietniu r. 1866 dnia 11, zdarzyła się wśród objawów do wybuchu zbliżonych, podobna katastrofa w pobliżu Santa Agnese. Zaczęto wiercić studnię artezyjską i gdy osiągnięto głębokości 50 metrów, nastąpił wybuch. Woda wytrysnęła nagle na wysokość 40 metrów, wyrzucając muł i piasek w takiej ilości, że wyglądało to, jak wulkan. Około trzydzieści domów dokół Santa Agnese popękało i zarysowało się tak groźnie, że musiano je opróżnić i zburzyć.

— **Z Petersburga** donoszą do *Kur. Warsz.*: Na zebraniu ogólnem akcyonaryuszów kolei nadwiślańskiej powołano na dyrektora zarządu Władysława Kozłowskiego, na kandydatów na dyrektorów Leona Guoińskiego, Włodzimierza Jastrzębskiego, Erasma Piltza i Wasila Jewreinowa.

— **Ofiara gry.** W Monte Carlo zastrzelił się przedsiębiorca hiszpański, nazwiskiem Mendravrez, po przegraniu 800.000 franków.

Notatki literacko-artystyczne.

Wspaniałego dzieła Anstro-węgierska Monarchii w słowie i obrazach, wydawanego pod protektoratem Najd. Cesarzowej Wdowy Stefani, ukazał się zeszyt 182, poświęcony opisom okolic Postru. Zeszyt ten zawiera ośm wybornie wykonanych ilustracji.

Repertuar teatralny. Dziś, we środę, dnia 28 czerwca, w teatrze hr. Skarbka, „Żywy Posąg“, obraz dramatyczny w 6 obrazach Teobalda Cigonia, dziesiąty gościnny występ panny Heleny Marcello, artystki teatrów warszawskich.

W teatrze letnim produkuje magiczne Chevaliera Thorna.

Jutro, we czwartek, dnia 29 czerwca, w teatrze hr. Skarbka „Frou-Frou“, dramat w 5 aktach Meilhaca, jedenasty gościnny występ panny Heleny Marcello, artystki teatrów warszawskich. — W teatrze letnim „Nitouche“, operetka w 3 aktach a 4 odsłonach Meilhaca i Millanda z muzyką Herve'go. Występ panny Maryi Ferner — W piątek, 30 czerwca, w teatrze hr. Skarbka „Nasi najserdeczniejsi“, komedia w 5 aktach Wiktorina Sardou, dwunasty gościnny występ p. Heleny Marcello, artystki teatrów warszawskich i debiut pana Henryka Swarczewskiego, artysty teatru lubelskiego. — W teatrze letnim, produkuje magiczne Chevaliera Thorna.

Poczeje Walentyny z Trojanowskich Horoszkiewiczowej, wyszły w tych dniach z druku we Lwowie nakładem uczenia. Wydaniem tego tomiku liczącego 163 str. zajmowały się także uczenie s. p. autorki a głównie panie Józefa

Kulińska i Felicja Węglewska z panią Maryą Zagórską na czele: „Nie o artystyczną wartość umieszczonych w książce utworów czytamy w przedmowie — chodźto wydającym, ale o tego znacznego ducha, który w nich żyje, o tę gorącą religijność, o przywiązanie do ziemi rodzinnej, o podniosłe pojęcie przeznaczenia kobiety — o tę wreszcie łagodną prostotę, pełną pogody rezygnację, która z nich wiruje a jest tak różną od rozkwitających się dziś coraz bardziej w książce i życiu prądów... I dobrze się stało, że to dziełko, te pełne myśli szlachetnych i uczuć utwory s. p. Horoszkiewiczowej, dzięki pietyzmowi wdzięcznego uczenia, dostaną się do rąk czytającej publiczności. Z nich — jak słusznie powiedziano w przedmowie — przegłąda łagodne oblicze zmarłej, to jakby utrwalenie jej żywego głosu. Dobrze się stało — bo te poczytne, nie pozbawione wcale artystycznej wartości, a pełne wdzięku, to złote ziarna podniosłych myśli i uczuć, która, daj Boże, aby się przyjęły w sercach czytelników tak samo, jak niegdyś żywe słowo s. p. Horoszkiewiczowej przyjmowało się i wydawało owoce w duszach jej uczennic. W przedmowie znajdujemy też sylwetkę zmarłej, krótki opis jej pełnego pracy i poświęcenia żywota, który sam przez się był nauką i przykładem jak pojmować należy powołanie kobiety. Nie wątpimy, że książeczka ta znajdzie licznych czytelników; oby jak najliczniejszych!

Wścigi konne we Lwowie.

(Wtorek drugi dzień wścigów).

Nagła zmiana aury, jaka zaszła na krótko przed rozpoczęciem wścigów wczorajszych, przyniosła słońce i przykry chłód, wpłynęła bardzo niekorzystnie na udział publiczności. Mimo to liczba tych, których ani ulewa ani perspektywa brodenia nie rozmiękła błocie na Stryjskim nie przeraziła, była bardzo znaczna i łoże oraz trybuny wyglądały przyzwyczajone. Tylko szeregi publiczności bezpłatnej, zalegającej zwykle dalsze od trybuny miejsce dokola toru, wykazywały poważne luki. Meeting wczorajszy zaszczylił obecnością swoją Najd. Arcyksiążę Leopold Salvator, którego przybycie oznajmiły dźwięki hymnu ludowego, odegranego przez kapelę wojskową na powitanie Najdostojniejszego Gościa. W łożu Towarzystwa był J. E. hr. Namiesnik Kazimierz Badeni a wśród zwykłych gości tej łoży pojawili się przybyli wczoraj do Lwowa hr. Romanowie Potocecy i ks. Pawłowie Sapiehowie.

Biegi były dość interesujące, przede wszystkim, jako ważny zapowiadał się bieg trzeci o nagrodę cesarską I. klasy, o którą walczyć miały zwycięskie z dnia poprzedniego bieguny: „Ateista“, „Frant“ i „Volosca“ a ciekawość też wielką budził bieg dwulatków (z udziałem „Panamy“ i „Smoka“ ze stajni chorzelowskiej), niemniej bieg myśliwski, w którym czas i przypadki przyniosły widzom kilka silniejszych wstrząśnień.

Wśród rześatego deszczu, niemal ulewę rozpoczął się bieg pierwszy. Nagroda 500 zł. ofiarowana przez J. E. Namiestnika Kazimierza hr. Badeniego. Meta 1600 metrów. Z mianowanych 16 koni stanęło do startu trzy: „Director“ walech porucznika hr. Clam Martinitz, „Pojazca“ og. 3 letni hr. Erlangera i „Incognito“ walech ze stajni grabownickiej mianowany przez hr. Edmunda Potockiego. Prowadził „Incognito“ jeździec p. Ostaszewski z Grabownicy) ale wnet ustąpił pierwszeństwa „Pojaczy“ sterowanemu przez porucznika Mikłosa. Rezultat: „Pojazca“ 1, „Director“ (jeździec właściciel), 2. Totalizator zwracał wkładki.

Bieg II. Nagroda Antonińska 1000 zł. ofiarowanych przez Józefa hr. Potockiego. Meta 3000 metrów. Z 10 mianowanych stała cztery konie: „Niepewny“ ogier 4-letni hr. Wacława Baworowskiego, „Daphne“ kl. 3-letnia hr. Erlangera; „Frant“ ogier 3-letni hr. Oskara Potockiego i „Prezent“ ogier 4 letni p. St. Pieńkowskiego.

Rezultat: „Daphne“ 1, „Frant“ 2, „Prezent“ 3.

Totalizator 10 za 5.

Bieg III. Nagroda rządu I klasy 3000 zł. Meta 2400 m. Dwanaście mianowanych. Startuje pięć trzy-latków: „Atheist“ ogier hr. Wacława Baworowskiego; „Korszak“ ogier hr. Zdenka Kińskiego; „Kordyan“ Józefa Krzysztofiwicza; „Volosca“ klacz Fel. Szazighino i „Telimena“ Jana hr. Tarnowskiego z Chorzelowa. Jadą dżokeje. W połowie mety „Kordyan“ wybiega z toru.

Rezultat: „Atheist“ lekko o półtora głowy 1, „Volosca“ 2, „Telimena“ o kilka długości 3.

Wynik dla publiczności grającej dość sensacyjny, ponieważ faworytkami były „Volosca“ i „Telimena“.

Totalizator 45 za 5.

Bieg IV. Nagroda austriackiego Jockey Clubu 1000 zł. w. a.: (700 zł. pierwszemu, 200 zł. drugiemu, 100 zł. trzeciemu koniowi). Meta 2400 metrów. Panowie jadą. Mianowanych 11, startuje 3: „Chambermaid“

klacz 4-letnia poręcznika Pawła Almasy (jeździec właściciel); „Alster“ klacz 4-letnia Józefa hr. Baworowskiego (jeździec właściciel) i „Dąbrowa“ klacz 4-letnia St. hr. Siemienińskiego (jeździec por. Miklos). Bieg płaski bez wypadku.

Po zaciętej walce „Alster“ o kilkanaście długości 1. „Dąbrowa“ 2.

Totalizator 15 za 5.

Bieg V (dwo-latków). Nagroda Chorostkowska 1000 zł. ofiarowanych przez J. E. hr. Wilhelma Siemienińskiego-Lewickiego. Meta 900 metrów. Mianowanych 9, startuje 4: „Cienta“ klacz hr. Edmunda Potockiego; „Hardzina“ klacz hr. St. Siemienińskiego, „Panama“ klacz hr. Jana Tarnowskiego i „Smok“ ogier tegoż właściciela. Dżokeje jadą. Przed biegiem zachodzą wypadki. „Panama“ nie chce ruszyć od startu i zrzuca dżokeja, pędząc ku stajniom. Opanowana wreszcie przy pomocy licznych stajennych, wraca do startu i po ruszeniu z miejsca biegnie jakiś czas ostatnia. Przed słupem dystansowym puszcza się nagle całą siłą i wśród frenetycznych oklasków parteru przychodzi pierwsza, „Smok“ 2. „Cienta“ 3.

Totalizator 8 za 5.

Bieg szósty. Bieg myśliwski (Steeple-chase). Nagroda 1000 franków w złocie, ofiarowanych przez Feliksa Scazighinę. Dwanaście przeszkód: rowy płoty i mur. Meta 4000 m. Mianowanych 16, startuje 5. Prowadzą jadą. Startują: „Pielgrzym“ wałach hr. Józefa Baworowskiego (jeździec por. Chorostkiński); „Freak“ wał. hr. Fürstenberga (jeździec hr. Starhemberg, zwycięzca w jeździe dystansowej między Wiedniem a Berlinem); „Serenity“ kl. Józefa hr. Lasockiego (jeździec właściciel); „Nador“ og. pułkownika H. Polko. (jeździec por. Miklos) i „Caroline“ klacz rotmistrza Wiesauera, (jeździec por. Koller). Podczas drugiego okrążania areny, po wzięciu rowu i płotu naprzeciw parteru pada „Pielgrzym“ a tuż za nim „Serenity“, ale tak jeźdźcy jak i konie nie ponoszą szwanku. Przy następnej przeszkodzie „Freak“ odmawia skoku przez mur i skacząc w bok uderza w baryerę tak, że się przez nią przewraca i padając na grzbiet przygniata jeźdźca, hr. Starhemberga całym swym ciężarem, ku ogromnemu przerażeniu widzów. Po chwili koń zrywa się, a hr. Starhemberg podnosi kilku panów, nadbiegających z toru, i zanosi go do wagi. Okazuje się że prócz omdlenia i lekkiego stłuczenia oraz zgniecenia piersi jeździec nie poniósł cięższych obrażeń. Do mety przyszedł pierwszy „Nador“ druga „Caroline“.

Totalizator 12 za 5.

Do miasta wrócono wśród rzęsistej ulewy.

Po wyścigach wczorajszych odbył się u J. E. Namiestnika Kazimierza hr. Badeniego świetny wieczór taneczny, na którym zgromadziło się całe towarzystwo przybyłe do Lwowa na czas wyścigów. Zabawa nadzwyczaj ożywiona przeciągnęła się do późnej godziny.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 27 czerwca.

Kurs funtów szterlingów podkoczył ponownie w Nowym Jorku z 4 84 1/2 na 4 86 1/4. Z tego powodu odpada możliwość wywozu złota z Europy do Ameryki, gdyż cena tego kruszcu podniosła się w Londynie z 77 szylingów 9 1/2 pensów na 77 szylingów 10 pensów za uncję. Na targu pieniężnym dała się ta pomyślna sytuacja natychmiast odczuć, gdyż eskont prywatny z 1 1/4 proc. spadł na 1 1/10 proc.

Pomimo telegramów nadeszłych z Berlina o zerwaniu rokowań w sprawie traktatu handlowo-politycznego pomiędzy Rosją a Niemcami, oraz o niepomyślnych rezultatach wyborów w Niemczech, giełda wiedeńska okazała tendencję jak najlepszą, w skutek ułatwień w prolongatych końcowych miesięcznych i w skutek doskonałego stanu żniw na Węgrzech. Spekulacja angażowała się bardzo żwawo. Kurs wszystkich prawie walorów poszły w górę, z wyjątkiem akcji Länderbanku, które się cofnęły, gdyż jeden z największych tutejszych spekulantów gwałtownie je sprzedawał. Ruble oczywiście spadły. Złota renta austriacka doszła do niezwykle wysokiego kursu 118. Jeden z tutejszych spekulantów podwyższał systematycznie cenę tych walorów, ażeby jako posiadacz wielkiej ilości akcji kredytowych, uzyskać pretekst do wyższych kredytów. Rozpuszczano nadto pogłoskę, jakoby grupa Rotshilda nosiła się z myślą emitowania pozostałych 40 milionów renty — co jednakże jest bezpodstawnym twierdzeniem — i jakoby zakład kredytowy zamierzał założyć bank eksportowy, co również jest nieprawdą.

Z Londynu donoszą, że bicie srebrnych monet w Indjach zostało wstrzymane. W skutek tego rupie poszły w górę. W Bombaju mennica nie przyjmuje już srebrnych monet.

Obecna polityka cłowa we Francji daje się coraz więcej wszystkim tamtejszym kupcom we znaki. W miesiącu maju n. p. wynosił import o 60 milionów a eksport o 34 1/2 milionów franków mniej, aniżeli dawniej. W pierwszych pięciu miesiącach roku bieżącego przyniósł handel wywozowy we Francji o 500 milionów franków mniej, aniżeli w tych samych miesiącach zeszłego roku.

Kryzys finansowy w Australii widocznie nie skończyła się jeszcze, gdyż oto donoszą tu z Londynu, że jeden z największych banków w Melbourne „Goldsborough, Mort & Comp.“, zawiesił wypłaty. Kapitał zakładowy tego banku liczył 6 milionów. Passywa w Anglii wynoszą 2,176.000 funtów szterlingów, a w Australii 378.000. Zuwagi jednak, że bank ten prowadzi dalej swoje interesy, bankrutwo nie dotknie tak gwałtownie Anglii i nie wpłynie na zmianę stosunków pieniężnych na targach europejskich.

Targ zbożowy.

Lwów, 28 czerwca: pszenica 8'75 do 9'—, żyto 6'50 do 6'75, jęczmień 5'25 do 6'—, owies 6'25 do 6'50, rzepak 13'— do 13'25, groch — do —, wyka 5'25 do 6'—, nas. liniane 12'— do 12'25, nasienie konopne 9'— do 9'75, bób — do —, bobik 5'25 do 6'—, hreczka — do —, konieczyna czerwona 63'— do 70'—, biały 65'— do 90'—, szwedzka — do —, kminek 24'— do 26'—, anyż 35'— do 37'—, kukurudza stara 5'75 do 6'—, nowa — do —, chmiel 80'— do 85'—, spirytus gotowy 16'50 do —. Waranty na wrzesień — do —.

Uspokojenie stałe

OSTATNIA POCZTA

Najjaśniejszy Pan udzielał przedwczoraj przedpołudniem ogólnych posłuchań.

Dzienniki wiedeńskie podają jako rzecz pewną, że Rada państwa zbierze się ponownie w pierwszych dniach października.

Najwyższa rada sanitarna ukończyła obrady swoje nad reformą studiów medycznych.

Sprawa trutnowska jest teraz niemal wyłącznym przedmiotem dyskusji na polu polityki wewnętrznej. *Montagsrevue* wyjaśnia, dlaczego Rząd nie uznał za właściwe przystąpić do utworzenia sądu obwodowego w Trutnowie w drodze administracyjnej. Przedewszystkiem nie byłoby rzeczą praktyczną otaczać aureolą męczeństwa Młodocześców, którzyby zresztą użyli wszelkich środków, celem skasowania zarządzenia Rządu, a nie jest wykluczona możliwość, iż trybunał administracyjny mógłby wydać orzeczenie, dla Rządu niepomyślne. Prócz tego w walce przeciw partyi politycznej ustawa jest nierównie skuteczniejsza, aniżeli zarządzenie administracyjne. Rząd powziął dotąd tylko zasadniczą uchwałę, iż Radzie państwa w październiku ma być przedłożona osobna nowela, celem zapełnienia luki w ustawodawstwie, odnoszącem się do organizacji sądów. Po za granice tej zasadniczej uchwały Rząd wcale nie wyszedł, ani też nie rozstrzygnął kwestyi, czy ze względu na nagłość sprawy ma być opracowana nowela *ad hoc*, czy też ogólny projekt. Niepodobna występować z przedłożeniem, zanim się nie ma pewności z góry co do jego losu, a możliwa jest rzecz, iż nawet wśród partyi liberalno-niemieckiej ogólny projekt ustawy nie byłby powitany z tą sympatią, z jaką powitanyby akt, podyktowany koniecznością obrony w tym specjalnym wypadku. Być jednak może, iż wśród wszystkich wielkich stronnictw parlamentarnych, podczas obrad nad przedłożeniami sądowymi, wyrobi się przekonanie, że konieczne pomnożenie sądów nie może być zależnem od rozwlekłego postępowania przy zasięganiu opinii sejmowej.

W Riezian, w Czechach, odbyło się onegdaj zgromadzenie ludowe, zwołane przez agitatorów młodoczeskiej partyi, na które przybyło około 2000 osób. Przemawiali znani „drugiej klasy“ mówcy: dr. Clement i Cernohorsky, dalej kilku socjalistów i współpracowników *Narodnich Listów*. Treść, tendencyja i „styl“ polityczny wypowiedzianych mów nie zawierał oczywiście rzeczy nowych, nie wykraczając w niczem po za program i widokrąg trybunów pp. Gregra lub Vaszatyego. Radykalny nastrój uwieczniła manifestacja na cześć Francji i Rosyi. Redaktor Sokol wniósł nadto rezolucję, zalecającą posłom czeskim tę samą taktykę w parlamencie, jakiej użyto z „takiem powodzeniem“ w Sejmie. Rezolucya oświadcza się nadto za wysłaniem deputacyi do Tronu, aby przedstawić wprost Monarsze życzenia ludu czeskiego.

Przed głosowaniem komisarz rządowy rozwiązał zgromadzenie.

Z Petersburga donoszą do *Köln. Ztg.*, iż skonfiskowano tam broszurę rosyjską, drukowaną w Anglii i zawierającą ostrą krytykę polityki rosyjskiego ministra skarbu Wittego, jakoteż liczne zarzuty, podniesione przeciwko osobie ministra. Według domysłów autorem broszury ma być jeden z wyższych urzędników rosyjskich.

Rosyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych postanowiło, aby w tych guberniach, w których zagraniczni koloniści utworzyli zupełnie oddzielne i odosobnione niemieckie, czeskie i bułgarskie wsie, z zupełnem wyłączeniem rosyjskiego żywiołu, zaprowadzono nowy podział wsi z obowiązkiem włączenia do każdej z nich części ludności rosyjskiej.

W ostatnich czasach zorganizowało się Towarzystwo rosyjskich rolników w południowo-zachodnim kraju, którego główne zadanie polega na nabywaniu ziemi i odprzewadaniu jej na dogodnych warunkach rosyjskim przesiedleńcom ze środkowych gubernij. Każdy przesiedleńca, nabywający od Towarzystwa dział, winien spłacić Towarzystwu w ciągu pięciu pierwszych lat część rozechodów, przypadających na eksploatowaną przez niego ziemię, gdyż Towarzystwo, odpowiadając działu, będzie na nich zaprowadzało melioracye. Towarzystwo będzie akcyjne. Posiadaczami akcji mogą być tylko prawosławni rosyjscy poddani.

Dzisiaj odbędzie się wskupecznie serbskiej drugie i ostatnie czytanie traktatu handlowego z Austro-Węgrami. Ponieważ przyjęcie traktatu jest zapewnione, wymiana dokumentów ratyfikacyjnych będzie mogła nastąpić d. 30 b. m. a traktat rozpocząć obowiązywać d. 1 lipca, w którym dniu upływa zawarte przed kilkoma miesiącami przewidywanie. Traktat handlowy z Niemcami wejdzie w życie prawdopodobnie dopiero 1 stycznia 1894 r., gdyż w skutek rozwiązania parlamentu niemieckiego nie można było załatwić traktatu w drodze prawodawczej.

Klub radykalnych deputowanych postanowił ostatecznie uczynić w skupecznie wniosek o wytożenie procesu byłemu gabinetowi liberalnemu Avakumowicz.

Swoboda donosi, że akt oskarżenia przeciw byłemu biskupowi Tirnowy, Klemensowi, został już sporządzony. Oskarżenie zarzuca mu zbrodnię stanu i przestępstwa przeciw osobie panującego księcia.

Francuska Izba dep. uchwaliła wręczyć siedmiu śledczemu dokumenta, złożone przez Millovoya'a.

Minister wojny zażądał dodatkowego kredytu 13 i pół miliona w skutek podwyższenia cen owsa i innych artykułów, co jest następstwem panującej posuchy.

Pol. Corr. została upoważniona do zaprzeczenia obiegającym pogłoskom o wykryciu w Konstantynopolu spisku pałacowego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 28 czerwca. (Telegram prywatny.) Najjaśniejszy Pan przyjmował wczoraj Pana Prezesa gabinetu, hr. Taaffego, na dłuższej audyencji.

Wiedeń 28 czerwca. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał naczelnikowi dyrekcji lasów i domen we Lwowie, Józefowi Głanzowi, przy sposobności przeniesienia go w stan spoczynku, tytuł i charakter radcy Dworu.

Wiedeń, 28 czerwca. Nieustająca komisya przemysłowa przedsięwzięła wczoraj mianowanie ekspertów z Galicyi, a to dla Galicyi wschodniej według wniosków Sokolowskiego, dla zachodniej według wniosków Łosia, a dla ruskich korporacji według wniosków Barwińskiego, ogółem 63 ekspertów. Pernerstorfer wniósł, aby jeszcze 20 korporacji robotniczych z Galicyi wzięło udział. Nastąpiła żywa dyskusya. Ostatecznie przyjęto pośredni wniosek Exnera, aby wybrano przez posłów galicyjskich polecane korporacye oraz nad tę liczbę jeszcze 11 korporacji z Galicyi. A więc przesłuchanych będzie z Galicyi korporacji razem 74. Z Bukowiny 10.

Następnie referował Exner o dotychczasowym stanie obrad ankiety przemysłowej.

Do końca czerwca będzie przesłuchanych 117 ekspertów, ogółem ma być przesłuchanych jeszcze 213.

Od 3 lipca będzie ankieta zbierała się codziennie o 2 godzinie po południu i dziennie będzie 10 ekspertów przesłuchanych. Ekspertyza trwać będzie co najmniej do 10 sierpnia.

Opawa, 28 czerwca. Byli deputowani do Rady państwa, Nedella, skazany został za zbrodnię przeciw obywatelności publicznej na ośmiomiesięczne ciężkie więzienie.

Berlin, 28 czerwca. Sąd krajowy skazał Ahlwardta za obrazę całego pruskiego stanu urzędniczego. popełnioną w mowie, wygłoszonej w Essen, na trzymiesięczny areszt.

Berlin, 28 czerwca. Dotychczas znany jest rezultat wyborów w 388 okręgach. Konserwatyści zdobyli 75 mandatów, stronnictwo państwowe 23, narodowo-liberalni 52, frakcja „wolnomysłna połączona“ 13, wolnomysłne stronnictwo ludowe 1, południowo-niemieckie stronnictwo ludowe 11, centrum 90, bawarski związek chłopski 2, Welfowie 7, Polacy 19, Duńczyk 1, Alzateczy 10, antisemici 17, socjaliści 44 mandaty.

Rzym, 28 czerwca. Izba dep. ukończyła ogólną dyskusję nad projektem ustawy o bankach.

Paryż, 28 czerwca. Według ostatnich doniesień dzienników, Norton przyznał się wobec sędziego śledczego, że sfalszował dokumenta rzekomo skradzione w ambasadzie angielskiej, a to za namową redaktora dziennika *Cocardé*, Ducreta.

Paryż 28 czerwca. Rada ministeryalna uchwaliła zwołać rezerwistów dopiero na 5 września, aby umożliwić im udział w wyborach do Izby dep., które odbędą się 20 sierpnia, ewentualnie w wyborach ściślejszych które zostaną rozpisane na 3 września.

Petersburg 28 czerwca. Carewicz wyjechał za granicę.

Londyn, 28 czerwca. Z Mekki donoszą, że zmarło tam na cholere 999 osób.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 28 czerwca 1893, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 341'25, Akcye kolei państwowej 307'25, Akcye tytoniowe 184'—, Anglo-austriackie 152'—, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika —, Południowa 105'50, Renta papierowa —, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych 250'90, liste zastawne —, galic. obligacye indemnizacyjne —, 4 1/2-prc. listy zastawne banku krajowego 100'50, 4 1/2-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100'50, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota —, za 100 marek 60'37. Uspokojenie silne.

Wiedeń, 28 czerwca 1892 r. godz. 2, minut —, Akcye kredytowe 340'50, Alp. Tow. górnicze 54'—, Węgierskie akcye kredytowe 415'25, Akcye anglo-austriackie 152'—, Akcye banku Union 253'—, Akcye kolei Karola Ludwika 218'25, Akcye kolei Północnej 296'—, Akcye kolei Południowej 104'25, Losy tureckie 50'25, Akcye kolei państwowej 308'75, Akcye kolei Lwowsko-Czeronowieckiej 258'—, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 97'90, Wiedeńskie losy komunalne 178'50, Akcye tytoniowe 183'25, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 96'15, Akcye kolei Elbetal 238'—, Akcye banku dla krajów koronnych 250'40, 4-prc. węgierska renta złota 116'35, Akcye banku związkowego 122'20, Rubel papierowy 1'29'25, Węgierska renta papierowa 95'—, Uspokojenie spokojne.

Wiedeń, 27 czerwca 1892 r. godzina 3, minut 30. Akcye kredytowe —, Anglo-austriackie —, Akcye banku dla krajów koronnych —, Akcye kolei Karola Ludwika —, Południowa —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 5-prc. —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z r. 1883 —, Napoleondor —, Rubel papierowy —, za 100 marek —. Uspokojenie —.

Telegramy zbożowe z d. 27 czerwca. 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 17'30 do 17'40 zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8'53 do 8'50 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 159'50 do — zł, żyto — do — zł, spirytus 37'90 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 45'90 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krecbowiecki.

L. 46067 [3882 3—3]

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościniec państwowy w Żółkiewskim okręgu budowniczym odbędzie się dnia 3 lipca 1893 w e. k. Starostwie w Żółkwi licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowy dostawy szutru wykonać się mające w r. 1894 wynoszą: 28659 zł. 67¹/₂ ct.

Warunki przedsiębiorstwa przegląd ilości szutru w r. 1894 dostawie się mającej i wykaz łomów przejrane być mogą w godzinach urzędowych, w wymienionem ek. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie uozieli a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5 pre. kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien, na blankiecie, na właściwym miejscu, podać nazwę kamieniołemu i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdy kamieniołom osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi oraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, oferty zaś niepodane w terminie lub złożone w innym urzędzie nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 17 czerwca 1893.

L. 3023 [3916 2—3]

Dnia 9 sierpnia 1893 i dnia 13 września 1893 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze nr. 35 egzekucyjna sprzedaż dóbr Zawadka Scheda II w powiecie sądowym brzosteckim położonych, wyk. hip. l. 744 objętych, dłużników Leiby i Chany małż. Schönwetterów własnych, celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie, pto 3 raty pożyczkowe w kwocie 429 zł. z pn.

Sprzedaż nastąpi na pierwszym terminie tylko za lub wyżaj ceny wywołania, na drugim zaś poniżej tej ceny, jednak nie niżej trzeciej części tejże.

Cena wywołania 26712 zł. 50 ct. Wadyum 2671 zł. a. w.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzyć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych oraz tych, którzyby po dniu 20 marca 1893 jako dnia wystawienia wyciągu hipotecznego dóbr Zawadka Scheda II. prawo zastawu na tych dobrach uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna albo wcale doręczona nie została, lub też na czas doręczona być nie mogła, ustanowiono kuratorem adw. dr. Adamskiego, z substytucją adw. dr. Chwaliboga w Jasle.

C. k. Sąd obwodowy. Jasło, 3 czerwca 1893.

L. 2846 [3907 2—3]

W e. k. Sądzie powiatowym w Monasterzyskach odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności spadkobierców Leiby Bandle- ra, w kwocie 1000 zł. z pn. dnia 7 sierpnia 1893 i dnia 4 września 1893 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności objętej, wyk. hip. l. 193 ks. grunt. gminy Monasterzyska Salomona Rosenbauma w drodze publicznej licytacji.

Cenę wywołania 2900 zł. Wadyum 290 zł.

Resztę warunków licytacji, wyciąg hipoteczny protokół oszacowania są w tut. registraturze do przejrzenia.

Kuratorem późniejszych wierzycieli, i tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, ustanowiono Maryana Glazerewicza w Monasterzyskach.

Monasterzyska, 31 maja 1893.

L. 7493 [3903 2—3]

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Katarzyny Augustynkowej, do Katarzyny Kosowskiej w kwocie 1416 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 21 lipca 1893 i 11 sierpnia 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacja ca- łych realności pod lwh. 186 i 257 w Płazie położonych, Katarzyny Kosowskiej własnych.

Cena wywołania 1295 zł.

Wadyum 130 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Gaszyński, z substytucją adw. dr. Kremera.

Chrzanów, dnia 6 czerwca 1893.

L. 2500 [3927 2—3]

W tutejszym Sądzie odbędzie się o go- dzinie 10 rano, w dniach 20 lipca 1893 po- wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 sierpnia 1893 poniżej takowej licytacja 312 części realności lk. 66 według wykazu hipotecznego 161 poz. 1 karty B. księgi gruntowej gminy Łysków, nieletnich Maryi Jewdochy i Oleny Jannyeczów własnych, na rzecz Berla Fin- klera pto 80 zł. z pn.

Cena wywołania 107 zł. 25 ct. Wadyum 10 zł. 73 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tusado- wej registraturze.

Kuratorem nieznanym wierzycieli usta- nowiono e. k. notariusza p. Jana Ludkie- wicza w Żurawnie.

C. k. Sąd powiatowy. Żurawno, dnia 23 maja 1893.

L. 16974 [3859 3—3]

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu w Przemyśle rozpisuje niniejszem licytację na opróżniony po Boruchu Hausmannie w Mo- ścisłach podskład tytoniu, połączony z dro- bną sprzedażą stempli etc.

To miejsce sprzedaży pobierać ma- teryały tytoniowe w składzie tytoniu w Jaworowie odległym 30 kilometrów zaś stem- pli itd. w e. k. urzędzie podatkowym w Mościskach.

Przydzieleni mu są do obdzielenia dwaj hurtownicy i 65 trafikantów.

Obrót całkowity materyałów tytonio- wych wynosił od 1 stycznia do końca gru- dnia 1892 w pieniądzech 65290 zł. 77 ct. w stemplach 9054 zł. 20 ct.

razem 74344 zł. 97 ct.

Dochód roczny wynosił 2024 zł. 32¹/₂ ct.

Wydatki . . . . . 957 zł. 45 ct.

Czysty zysk . . . . . 1064 zł. 87¹/₂ ct.

Licytacja odbędzie się przez wniesienie pisemnych ofert opieczętowanych, zaopatrzo- nych a) w wadyum 100 zł., b) poświadcze- nie pełnoletności, c) świadectwo moralności od władzy miejscowej stwierdzające zatu- dnienie oferenta, jego zachowanie się i do- bry stan majątkowy, d) w poświadczenie władania językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie lub jednym z tych języków.

Oferty mają być wnoszone na ręce Naczelnika e. k. powiatowej Dyrekcyi skar- bu w Przemyśle najpóźniej do dnia 16 lipca 1893 godziny 12 w południe.

Inne warunki i wykaz dochodu mogą być przeglądane w e. k. powiatowej Dyre- kcji skarbu w Przemyśle.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu. Przemyśl, dnia 16 czerwca 1893.

L. 6963 [3923 2—3]

Dnia 19 lipca 1893 i dnia 23 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa licytacja realności pod l. 16 w Miżyńcu położonej, według wy- kazu hipotecznego l. 203 i 204 objętej masy spadkowej Jana Szczepanika, i nieobjętej masy spadkowej Franciszki Sroka własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, 28 rat po 12 zł.

Cena wywołania 533 zł. Wadyum 53 zł. 30 ct.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania, lub wyżej, na drugim zaś terminie także ni- żej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych lub nienale- życie uwiadomionych hipotecznych wierzy- cieli ustanowiono Wincentego Kojdera z Mi- żynca.

Z e. k. Sądu powiatowego Niżankowice, 28 lutego 1893.

L. 8796 [3920 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko - delego- wany w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia reszty raty procentowej z dnia 1 maja 1885 w kwocie 18 zł. 25 ct. z pro- centem zwłoki po 8 pre. od dnia 1 maja 1885 i kapitału dłużnego w kwocie 1000 zł. a. w. wraz z procent m zwłoki po 8 pre. od dnia 1 listopada 1885 bieżącym, kosztami w kwotach 8 zł. 8 ct. tudzież kosztów egze- kucyjnych w kwotach 5 zł. 97 ct. i 10 zł. 76 ct. już przyznanych i za podanie ninie- jsze w kwocie 11 zł. 11 ct. a. w. się przy- znających, odbędzie się w tymże sądzie licy- tacyjna publiczna sprzedaż ciała hip. whl. 15 gm. Dąbrowej, tudzież połowy ciała hip. whl. 55 tejże gminy objętych, wedle karty B. poz. 1 dłużnika Jakóba Goldbergera wła- snych, w dwóch terminach mianowicie w dniu 14 lipca 1893 i w dniu 25 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena szacunkowa pierwszego ciała hipot. 2440 zł. 10 ct., połowy drugiego ciała hip. zaś 107 zł. 75 ct., a wadyum 244 zł. względnie 10 zł. 70 ct. wynosi.

Wyciąg hip. protokół oszacowania sprzedać się mających ciał hip. tudzież re- szta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrane.

Nowy Sącz, dnia 19 maja 1893.

L. 1582 [3868 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawi- adamia, iż celem zaspokojenia czterech rat pretensyi Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie po 33 zł. 75 ct. zpn odbędzie się w tymże sądzie sprzedaż posiadłości a) posiadłości lwh. 51 gm. kat. Wola drwińska objętej, dłużników Stanisła- wa i Ewy Kaimów własnej, b) posiadłości whl. 192 tej gminy do Franciszka i Tekli Kaimów należącej c) posiadłości whl. 199 tej gminy do Jana i Wiktorii Machajów należącej d) realności whl. 194 tej gminy do Jana Pięty należącej, e) realności whl. 195 tej gminy do Antoniego Młynarza na- leżącej, f) realności whl. 196 tej gminy do Franciszka i Katarzyny Pajaków należącej g) realności whl. 200 tej gminy do Kaspra Pajaka należącej, w dwóch terminach dnia 17 lipca i 22 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licyta- cyjne przejrzyć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli, adw. dr. Weisło.

Wadyum dla realności lwh. 51 w kwocie 12 zł. lwh. 199 w kwocie 12 zł. lwh. 192 w kwocie 30 zł. lwh. 194 w kwocie 7 zł. lwh. 195 w kwocie 8 zł. lwh. 196 w kwocie 25 zł. lwh. 200 w kwocie 20 zł.

C. k. Sąd powiatowy. Bochnia, 30 maja 1892.

L. 3963 [3879 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Maryi Lisowej i spół. publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 108 gminy Barceice objętej, Maryi Lisowej i spół. własnej, na dniu 19 lipca 1893 i na dniu 16 sierpnia 1893 o godzi- nie 10 rano.

Cena wywołania 1744 zł. 53 ct. a. w. Wadyum 436 zł.

Resztę aktów przejrzyć można w re- gistraturze.

Stary Sącz, dnia 14 maja 1893.

L. 3971 [3768 1 3]

Aviso

Auf das in Nummer 141 den 23 Juni 1893 dieses Blattes verlautbarte Aviso wegen Lieferung des Regie Bedarfes an Brennholz für die Station Przemyśl wird aufmerksam gemacht.

Die näheren Bedingungen können bei dem k. und k. Intendanten des 10. Corps zu Przemyśl, sowie beim k. und k. Militär-Vor- pflegs-Magazin zu Przemyśl täglich zwischen 10 und 12 Uhr Vormittag eingesehen wer- den.

Przemyśl, am 17 Juni 1893.

L. 11744 [3946]

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Sanoku rozpisuje niniejszem publiczną reli- cytację celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego w okręgu dzierżawnym Ustrzyki dolne (III. klasa tary- fy) składającym się z miejscowości Bandrów, Berehy i Siegenthal, Brylików, Czarna, Da- rzówka, Dzwiniacz dolny z Romanową wolą, Hoszów, Hoszowczyk, Jałowe ze Zamy- niem, Jasień, Leszczowale, Łobozew, Łodyna, Moczary, Paszowa, Rabby, Ropianka, Równa, Serednica, Skole, Stańkowa, Stefkowa, Strwią- sek, Telesznica oszwarowa, Telesznica sanna, Ustrzyki dolne, Ustyanowa, Wańkowa, Za- cworko, Żałobek i Zawadka na czas od dnia wprowadzenia dzierżawcy w posiadanie przedmiotu dzierżawy do końca grudnia 1894.

Relicytacja ustna odbędzie się w ek. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Sanoku dnia 3 lipca 1893 w (poniedziałek) od godziny 9 do 12 w południe poczem oferty pisemne owarowane zostaną.

Cenę wywołania stanowi roczna kwota 145 zł. 72 ct.

Oferty pisemne zarpatrzone w 10 pre. wadyum mają być wniesione do Naczelnika e. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Sanoku najpóźniej do dnia 2 lipca 1893 godziny 2 p. południu.

Warunki licytacyjne można przejrzyć w e. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Sa- noku, jakoteż w Nadzorze straży skarbowej w Sanoku, Lisku, Birczy, Jasle, Krośnie, Bzozowie i Dynowie.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu. Sanok, dnia 23 czerwca 1893.

L. 1440 [3948 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kre- dytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwo- wie przeciw Ozyaszowi Kirschenbaumowi p. 1500 zł. w. a. zpn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 192 w Hajworonce położonej, wyk. hip. 148 ks. gr. gm. kat. Hajworonka obję- tej Ozyasza Kirschenbauma własnej, w dnach 20 lipca i 21 sierpnia 1893 każdym razem o 10 godzinie przed południem w załodowaniu sądowym.

Cena wywołania 3500 zł. wa Wadyum 350 zł. wa.

Resztę warunków przejrzyć można w ts. registraturze.

Wiśniowczyk, 15 maja 1893.

L. 1667 [3945 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Zatorze ogła- sza, że dnia 10 lipca i 7 sierpnia 1893 ka- żdym razem o godzinie 10 rano, celem za- spokojenia wierzytelności Anny Janusowej w kwocie 1284 zł. a. w. z pn. odbędzie się publiczna licytacja realności sp. Pawła Płon- ki własnej, lwh. 28 gminy katastralnej Gra- boszyce objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1234 zł. Wadyum wynosi 123 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest dr. Karol Biegański adwo- kat w Zatorze.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzyć można w re- gistraturze.

Zator, 28 maja 1893.

Konkursa.

L. 27394 [3949 1—3]

W celu nadania jednego stypendyum w rocznej ośmiuset (800) zł. w. a. z funda- cyi stypendyjnej s. p. Maksymiliana i Fran- ciszka Ksawerego Siemianowskich dla mło- dzieży polskiej oddającej się sztuce malarstwa i miedziorytnictwa ogłasza się niniejszem konkurs.

O powyższe stypendyum mogą się u- biegać młodzieńcy narodowości polskiej, uro- dzeni w obrębie Królestwa Galicji i Lodo- meryi wraz z Wielkiem Księstwem Kra- kowskiem, którzy ukończywszy szkołę sztuk pięknych w Krakowie, albo też osiągnąwszy w sztuce rytowania na stali, miedzi lub drzewie pewien wyższy stopień artyzmu pra- gną jedynie dla wydoskonalenia się i naby- cia wyższego wykształcenia w obranym za- wodzie udać się za granicę.

Prawo nadawania tego stypendyum słu- ży Wydziałowi krajowemu.

Pobór stypendium trwa tylko przez rok jeden i może być jedynie w ważnych wypadkach za zezwoleniem e. k. Namiesni- ctwa na dalszy jeden rok przedłużonym.

Kandydaci winni wnieść podania swoje do Wydziału krajowego najdalej do dnia 2 sierpnia r. b. a to byli uczniowie e. k. szko- ły sztuk pięknych w Krakowie za pośred- nictwem Dyrekcyi tejże szkoły, inni kandy- daci zaś bezpośrednio.

Do podaj załączyc należy metryka chrz- tu świadectwo ubóstwa, świadectwa z e. k. szko- ły sztuk pięknych w Krakowie, a względnie dowody, iż kandydat kształcił się w ryto- wnictwie na stali, miedzi lub drzewie i że osiągnął w tej sztuce pewien wyższy stopień artyzmu, wreszcie dowody, iż kandydat tylko dla wydoskonalenia się pragnie udać się za granicę i że należy do narodowości polskiej.

W podaniu należy wskazać zakład lub miejscowość za granicą, w której kandydat zamierza kształcić się dalej i przedstawić oraz cały plan dalszego kształcenia się za granicą, a wreszcie podać dokładny adres, pod którym petentowi rezolucya Wydziału krajowego ma być przesłana.

Wyplata stypendyum nastąpi w dwóch półrocznych równych ratach z góry, z któ- rych pierwsza zostanie wypłacona zaraz po nadaniu, druga zaś z początkiem drugiego półroczu szkolnego jednak tylko w razie, je- żeli stypendysta wykaże, że kształć się za granicą według planu przedstawionego w podaniu czyni postępy w obranym zawodzie.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wiel- kiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 23 czerwca 1893.

L. 1103 [3933 1—3]

Celem stałego obsadzenia jednej po- sady nauczycielki starszej przy 5 klasowej szkole żeńskiej w Bóbrce z roczną placą 450 zł. i 10 pre. dodatkiem na pomieszka- nie, rozpisuje się niniejszy konkurs z termi- nem do końca lipca br.

Ubiegające się o tę posadę kompetentki winny wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej podania zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną, wykaz służbowy i wszystkie dokumenta służbowe w oznaczonym terminie.

Bóbrka, dnia 17 czerwca 1893.

Z e. k. Rady szkolnej okręgowej.

L. 3655 [3917 2—3]

Przy Sądzie powiatowym w Dąbrowie opróżniona została posada woźnego z roczną placą 250 zł. dodatkiem aktywalnym 25% umundorowaniem i prawem postąpienia na wyższą placę etatową.

Podania o te lub przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogącą dla wy- służonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego wnosić należy do 31 lipca 1893 do Prezydium sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydium sądu wyższego. Kraków, 23 czerwca 1893.

L. 1364 [3886 3-3]
Wydział powiatowy w Złoczowie
rozpisuje niniejszem konkurs na posadę
sekretarza Rady powiatowej z płacą
roczną 1100 zł. w. a. austr.

Posada nadana zostanie na razie
pro wizorycznie.

Kandydaci mają wnieść podania
do Wydziału powiatowego najdalej do
22 lipca 1893 i załączyć:

1) metrykę urodzenia,
2) dowody dokładnej znajomości
ustaw administracyjnych, biegłości w
traktowaniu spraw, i znajomość obu
języków krajowych.

3) świadectwo dotychczasowego
zatrudnienia.

Z Wydziału powiatowego
w Złoczowie d. 23 czerwca 1893.

L. 1142 [3860 3-3]
**Hermann Heschels'sche Stiftung zur
Ausstattung armer israel. Mädchen**

Der Vorstand der isr. Cultusge-
meinde Wien bringt hiemit zur Kennt-
niss, dass die von dem Stiftungskapital
pr. 20.000—ö. W., sich erge-
benden zweijährigen Zinsen für eine
mit dem Stifter Herrn Hermann
Heschels oder dessen Gattin ver-
wandte Bewerberin, bezgw. die ein-
jährigen Interessen des genannten
Stiftungskapital, für eine nicht mit
dem Stifter oder dessen Gattin ver-
wandte Bewerberin im Sinne des Stift-
briefes ddo. 5 Juni 1893 St. Z. 3785
zur Verleihung gelangen.

Die Bewerberinnen haben ihre
Gesuche binnen 30 Tagen vom Tage
der Ausschreibung d. i. bis zum 21
Juli 1893 in der Kanzlei der israeli-
tischen Cultus-gemeinde, I. Seiten-
stettengasse 4, I. Stock, in den Amts-
stunden von 9 bis 12 Uhr zu über-
reichen und mit folgenden Nachweisen
zu belegen:

a) Ueber den Umstand, dass sie
der jüdischen Religion angehören;

mit dem Stifter, Herrn Hermann
Heschels, oder seiner Gattin;

c) über ihre Armut, welcher Nach-
weis bei Verwandten des Stifters oder
seiner Gattin zu entfallen hat;

d) über das zurückgelegte 16 Le-
bensjahr;

e) über den Umstand, ob sie el-
ternlos sind oder nicht, endlich haben
dieselben

f) durch ein Moralitätszeugniss
ihren unbescholten Lebenswandel dar-
zuthun.

Unter den Bewerberinnen verdie-
nen den Vorzug:

1) In erster Linie die mit dem
Stifter Verwandten und in zweiter Linie
die Verwandten der Gattin des Stifters.

2) Ganz elternlose Mädchen. —
Gesuchsblanquette sind in der

Kanzlei, I. Seitenstettengasse 4, I.
Stock, während der Amtsstunden von
9 bis 10 Uhr Vormittag unengeltlich
zu beheben.

Wien, am 21 Juni 1893.

Der Vorstand der israelitischen
Cultusgemeinde.

L. 4588 [3912 2-3]
Na opróznioną przy Magistracie
miasta Rzeszowa posadę kasyera miej-
skiego z płacą 700 zł. i dodatkiem
200 zł. rocznie, ewentualnie na posa-
dę kontrolora kasy miejskiej z płacą
600 zł. i dodatkiem 100 zł. rocznie
rozpisuje się niniejszem konkurs.

Posada obsadzić się mająca nada-
ną będzie na razie prowizorycznie na
rok jeden poczem stabilizacya nastąpi.

Kaucya służbowa równa się je-
dnorocznej płacy w gotówce lub w pa-
pierach wartościowych na giełdzie wie-
deńskiej notowanych.

Kompetenci wnieść mają podania
do magistratu tutejszego w terminie
do dnia 31 lipca 1893 i wykazać do-
tychczasowe zatrudnienie, tudzież że są
obywatelami Państwa austriackiego, że

nieprzekroczyli 40 roku życia i że po-
siadają kwalifikacyę dla urzędników
kas miejskich w postanowieniach dz.
u. k. nr. 67 z dnia 29 maja 1891
przepisaną.

Magistrat miasta.
Rzeszów, 19 czerwca 1893.

L. 77 [3910 2-3]
Dyetaryusz obeznany z manipulacyą
sądową znajdzie natychmiastowe zatrudnie-
nie; wynagrodzenie 25 zł. miesięcznie.
Świadectwa potrzebne.

C. k. Sąd powiatowy.
Peczenizyn, 23 czerwca 1893.

L. 1123 [3947]
Przy Magistracie w Brzeżanach
jest do rozdania posada dyetaryusza
konceptowego z płacą roczną 500 zł.
bez żadnych innych poborów.

O posadę tę kompetować mogą
także emerytowani urzędnicy admini-
stracyjni.

Kompetent winien przedłożyć o-
dnośną prośbę do końca 15 lipca 1893
i wykazać wiek, miejsce urodzenia, u-
kończone studia i praktykę urzędową
tudzież przedłożyć świadectwo moral-
ności a nadto świadectwo zdrowia.

Z Magistratu
Brzeżany, d. 22 czerwca 1893

Upadłości.

L. 19222 [3934 1-3]
C. k. Sąd krajowy ogłasza, że w sprawie
konkursowej Joela Langrocka kupca w Kra-
kowie na miejsce tymczasowego zarządcy
masy adwokata dr. Kopffa został mianowany
adwokat dr. Hubaczek, a stałym zastępcą
zarządcy masy adwokat dr. Goldman
Kraków, dnia 9 czerwca 1893.

Kuratele.

L. 7402 [3880 3-3]
Bazyli Trzaska z Sokala uznany umy-
słowo chory, kuratorem jego Matwii Dem-
czuk Sokal, 7 czerwca 1893.

L. 5204 [3875 3-3]
Walenty Kłak syn Wawrzyńca z Szów-
ska uznany marnotrawcą
Kuratorem Józef Gołąb z Szowska.
C. k. Sąd powiatowy.
Jarosław, 30 kwietnia 1893.

L. 5194 [3872 3-3]
Matiasa i Katarzynę małżonków Schnei-
drów rolników z Doliny uznano marnotraw-
cami.
Kuratorem ustanowiono Andreasa Ber-
linga z Doliny.
C. k. Sąd powiatowy.
Dolina, 30 kwietnia 1893.

L. 3809 [3918 1-3]
C. k. Sąd obwodowy w Jasle podaje
do wiadomości że Józef Zaufal, sekretarz ra-
dy sądu obwodowego w Jasle, za umysłowo
chorego uznany i dla niego adw. dr. Wła-
dysław Chwalibóg kuratorem ustanowiony
został.
Jasło, 24 czerwca 1893.

L. 4500 [3928 1-3]
Tymko Prokop z Skwarzawy nowej u-
znany marnotrawcą.
Kurator Michał Bakun z Skwarzawy
nowej.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Żółkiew, dnia 8 maja 1893.

L. 3889 [3925 1-3]
Piotr Swistun syn Oleksy i Nasels
Swistun włóścianie ze Sorecka marnotraw-
cami uznani.
Kurator Ilko Karakuć gospodarz ze So-
rocka.
C. k. Sąd powiatowy.
Skalat, dnia 8 lipca 1889

L. 25914 [3935 1-3]
C. k. Sąd delegowany miejski cywilny
ogłasza, że nad małoletnią Anną Siegl
dnia 1 lipca 1869 urodzoną córką Wilhelma
Siegla władza ojcowska przedłużoną zostaje.
Kraków, 26 czerwca 1893

L. 6627 [3941]
Iwan Peciuł z Ożomli uznany został
za marnotrawcę.
Kuratorem dla niego ustanowiony zo-
stał Hrynko Szalawyl z Ożomli.
C. k. Sąd powiatowy.
Jaworów, 5 sierpnia 1892.

L. 10214 [3905 1-3]
Seńka 1 śl. Szyfurko 2 śl. Romaniak i
Mikołaj Romaniak gospodarzy z Drohobyca
uznani zostali za marnotrawców.

Kuratorem dla nich został ustanowio-
ny Grzegorz Maciurak gospodarz z Droho-
byca.

C. k. Sąd powiatowy.
W Drohobyczu, 2 czerwca 1893.

L. 14048 [3932 1-3]
Ilko i Haska małżonkowie Maksymów
z Zapytowa wzięci dla marnotrawstwa w
kuratę.

Kurator Pańko Ciupka.
C. k. miej. del. Sąd pow. S. II.
Lwów, 31 lipca 1892.

Wyroki prasowe.

L. 6322 [3936]
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu jako
Trybunał dla spraw prasowych orzekł na
mocy §§. 489 i 493 pk. że treść ustępów
litografowanego pisma ulotnego „Przebojem“
pod napisami „Młodzież polska szkół śre-
dnich“, „Marsz“ i „Polityka“ Austrii wzglę-
dem Polaków mieści w sobie istotę czynu
zbrodni, zdrady stanu z §. 58 lit. c) uk.
zbrodni obrazy Członka domu Cesarskiego z
§. 64 uk. i zbrodni zakłócenia publicznej
spokojności z §. 65 lit. a. uk. zatem uspra-
wiedliwioną jest konfiskata tego ulotnego pi-
sma przez tut. c. k. Komisaryat policyi za-
rządzone.

Wskutek tego wzbronionem jest dalsze
jego rozpowszechnianie, a zabrany nakład
ma być zniszczony.

Przemyśl, 26 czerwca 1893.

31. 144 (3915)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Prä-
sengericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwalt-
schaft erkannt, daß der Inhalt der Druckwerke:
1. Katalog von Marianne Bendl, Mitglied der
Pariser Erfinder-Akademie, k. und k. priv.
Büchsenjägerfabrik, Wien, VI., Gumpendorfer-
straße Nr. 8, II. Auflage, Verlag von Marianne
Bendl, Druck von Philipp u. Kramer Wien,
VI., Barnabitenstraße 7 und 7a; 2. Plakat mit
der Aufschrift: „Marianne Bendl k. und k.
priv. Büchsenjägerfabrik, Wien, VI., Gumpen-
dorferstraße“ das Vergehen nach §. 516 St. G.
beurteilt, und es wird nach §. 493 St. G. D.
das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druck-
schrift ausgesprochen und die von der k. k.
Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach
§. 489 St. G. D. bestätigt und nach §. 37
St. G. auf die Vernichtung der falsierten Exem-
plare erkannt.
Wien, am 21 Juni 1893.

Das k. k. Landes- als Prägsengericht in
Graz hat mit dem Erkenntnis vom 27 Mai
1893, 31. 11939 die Weiterverbreitung der
Nr. 10 der Zeitschrift: „Der Beobachter“ vom
24 Mai 1893 wegen des Artikels: „Etwas von
der Gleichheit vor dem Gesetze“ nach §. 300
St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Prägsengericht in
Prag hat mit dem Erkenntnis vom 30 Mai
1893, 31. 14062, die Weiterverbreitung der
Nr. 144 der Zeitschrift: „Narodni Listy“
(Nachmittagsausgabe) vom 26 Mai 1893 we-
gen des Artikels: „Starocesky banket“ nach
§. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Prägsengericht in
Prag hat mit dem Erkenntnis vom 30 Mai
1893, 31. 14063, die Weiterverbreitung der Nr.
142 der Zeitschrift: „Narodni Listy“ vom 24
Mai 1893 wegen des Artikels: „Antonin rytir
Schmerling“ nach §. 65 lit. a St. G. ver-
boten.

Das k. k. Landes- als Prägsengericht in
Prag hat mit dem Erkenntnis vom 30 Mai
1893, 31. 14114, die Weiterverbreitung der
Nr. 10 der Zeitschrift: „Rakousky kovodelnik“
vom 25 Mai 1893 wegen der Artikel: „Nase
mila tiskova svoboda“ und „Zahadne“ nach
den §§. 308, 487, 488 und 491 St. G. und
Art. V des Gef. vom 17 Dec. 1862, R. G.
Bl. Nr. 8 ex 1863 verboten.

Das k. k. Landes- als Prägsengericht in
Prag hat mit dem Erkenntnis vom 2 Juni
1893, 31. 14308, die Weiterverbreitung der
Nr. 25 der Zeitschrift: „Neodvislost“ vom 29
Mai 1893 wegen des Artikels: „Maly inter-
wiew“ nach §. 65 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Prägsengericht in Eger
hat mit dem Erkenntnis vom 23 Mai 1893,
31. 4612, die Weiterverbreitung der Nummer
10 der Zeitschrift: „Volksmacht“ vom 17 Mai

1893 wegen der Artikel: „Falkenauer Rechts-
pflege“, „Das Bezirksgericht in Wildstein“ und
„Mein und Dein“ nach §§. 488, 493 St. G.
und Art. V des Gef. vom 17 December
1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863 beziehungs-
weise nach §§. 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Prägsengericht in Eger
hat mit dem Erkenntnis vom 30 Mai 1893,
31. 4817, die Weiterverbreitung der nachstehen-
den Nummern folgender ausländischer Zeit-
schrift: nach §. 64 St. G. verboten und zwar:
1. „Hallsche Zeitung“ Nr. 117 vom 20
Mai 1893 (Erste Ausgabe).
2. „Der Reichsbote“ Nr. 118 vom 21
Mai 1893,
3. „Augsburger Abendzeitung“ Nr. 138
vom 20 Mai 1893,
4. „Neue Preussische Zeitung“ Nr. 233
vom 20 Mai 1893,
5. „Hamburger Fremdenblatt“ Nr. 117
vom 20 Mai 1893,
6. „Königsberger Hartung'sche Zeitung“
Nr. 118 vom 21 Mai 1893 (Erste Morgen-
ausgabe),
7. „General-Anzeiger“ der Stadt Frankfurt
a. M. Nr. 118 vom 21 Mai 1893,
8. „Allgemeine Zeitung“ Nr. 139 Abend-
blatt vom 20 Mai 1893,
9. „Generalanzeiger für Leipzig und Um-
gebung“ Nr. 138 vom 20 Mai 1893.
10. „Leipziger Zeitung“ Nr. 115 vom 20
Mai 1893,
11. „Münchener Fremdenblatt und Han-
delszeitung“ Doppelnummer 140 und 141 vom
21 und 22 Mai 1893,
12. „Leipziger Neueste Nachrichten“, vor-
mals „Leipziger Nachrichten“ Nr. 141 vom 21
Mai 1893.

Das k. k. Kreis- als Prägsengericht in
Olmutz hat mit dem Erkenntnis vom 9 Juni
1893, 31. 5753 die Weiterverbreitung der Nr.
65 der Zeitschrift: „Pozor“ vom 8 Juni 1893
wegen des Artikels: „Ku obsazovani mist uci-
telskych“ nach §. 300 verboten.

Das k. k. Kreis- als Prägsengericht in Zglau
hat mit dem Erkenntnis vom 2 Juni 1893,
31. 2747, die Weiterverbreitung der Nummer
63 der Zeitschrift: „Mährischer Grenzboten“ vom
30 Mai 1893 wegen der Artikel: „Wenn er
nach Prag kommt, wird er todgeschlagen“ und
„Rechtliche Freiheit nach §. 302 St. G. ver-
boten.“

Das k. k. Landes- als Prägsengericht in
Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 3 Juni
1893, 31. 6587 die Weiterverbreitung der Nr.
5 der Zeitschrift: „Rasple“ vom 31 Mai 1893
wegen des Bildes: „Po poprave“ sammt dem
unter demselben befindlichen Texte und wegen
des Gedichtes: „Vojensky slasti“ nach den §§.
300 und 303 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 230 [3914 2-3]
OGŁOSZENIE.

Niniejszem podaje się do powszechnej
wiadomości, że w skutek rozwiązania kon-
traktu z Instytutem Staupigianiskim we Lwo-
wie, przechodzi z dniem 1 lipca 1893 wy-
łączny nakład i sprzedaż ruskich książek
dla szkół ludowych w Galicyi, na osobny
urząd pod nazwą: „c. k. Wydawnictwo książ-
ek szkolnych we Lwowie“ w gmachu c. k.
Namiestnictwa.

Wykaz ruskich książek szkolnych na
składzie będących, oraz warunki dostarcza-
nia tychże odbiorcom, zawarte są w ogło-
szeniu, które otrzymują firmy księgarskie
i koncesyonowani odbiorcy od właściwych c.
k. Starostw.

Z Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 24 czerwca 1893.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Нинѣшнимъ оповѣщеніемъ подае-
ся до загалнаго вѣдомости, що къ на-
сѣдѣткѣ розпорядженя контракта зъ
Институтомъ Стаупигіанскимъ оу
Львовѣ оуключающій наклады и продажъ
рускихъ книжокъ школьн. народныхъ въ
Галичинѣ зъ днемъ 1 Липна 1893 (но-
вого стілю) переходать на окремій
оурядъ подѣ именимъ „Ц. к. Бидавни-
цтво книжокъ школьныхъ оу Львовѣ“
въ вѣдѣніи ц. к. Намѣстництва.

Списъ рускихъ книжокъ школьныхъ,
находящихся са на складѣ и оулова,
подѣ іакими Бидавництво книжки своего
наклада вѣддавати вѣдѣ вѣдѣрательамъ,
знаюдагы са къ окремимъ оповѣщенію,
котре кнгарикъ и вѣдѣратель, маючы
концессію до подрѣбного продавана кни-
жокъ, одержать вѣдѣ властивыдѣ ц. к.
Старостѣмъ.

Зъ Президію ц. к. Рады школьной
краевой.

Оу Львовѣ, дна 24 Червца 1893.

Księgi gruntowe.

O k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 czerwca 1893 za nową księgą uważanym być ma.

I. dla majątności tabularnych:

L. porządk.	Majątność tabularna	położona		
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego	obwodowego
1	Hnyła Dom. 70 pag. 368 i Dom. 353 pag. 444.	Hnyła	Borynia	
2	Wełdzirz część I. Dom. 14 pag. 21.			
3	Wełdzirz część II. Dom. 117 pag. 250.			
4	Wełdzirz część III. Dom. 80 pag. 1.			
5	Wełdzirz część IV. Dom. 42 pag. 401.	Wełdzirz z miejscowością Maksymówka i koloniami Engelsberg, Peresówka i Ludwikówka.	Dolina	
6	Wełdzirz część V. Dom. 42 pag. 399.			
7	Maksymówka część I. Dom. 117 pag. 242.			
8	Maksymówka część II. Dom. 176 pag. 351.			
9	Stebnik Dom. 92 pag. 66.	Stebnik		
10	Hubicze Dom. 92 pag. 60.	Hubicze	Drohobycz	
11	Hubicze Dom. 449 pag. 106.			
12	Łokieć Dom. 85 pag. 457.	Łokieć	Turka	

II. wiejskich.

1. Hnyła podlegająca sądowi powiatowemu w Boryni.

2. Wełdzirz z miejscowością Maksymówka i koloniami Engelsberg, Teresówka i Ludwikówka podlegające sądowi powiatowemu w Dolinie.

3. Stebnik.

4. Hubicze podlegające sądowi powiatowemu w Drohobyczu.

5. Łokieć podlegający sądowi powiatowemu w Turce.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I. 1—12 w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. Sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II. 1—5 poszczególnionych w biurze dotyczącego sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności czyli zastawu lub jakiegobądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. Sąd krajowy wyższy wszystkich, którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane nie zostały, ażeby z tymi prawami, a to:

Co do majątności tabularnych, wyżej pod I. 1—12 wymienionych do przynależnych Trybunałów I. instancji, zaś co do posiadłości pod II. 1—5 poszczególnionych do dotyczących c. k. Sądów powiatowych najdalej do dnia 1 czerwca 1894 włącznie się zgłosili, gdyż inaczej w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensji przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionymi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłoszą się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucji sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniebdania do pierwotnego stanu przywrócony.

Smonowicz w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1893.

Matkowski w. r.

Różne obwieszczenia.

L. 14759 [3929 2—3]

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że pan Ignacy Krauss c. k. notaryusz w Sokalu wskutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12 kwietnia 1893 l. 3620 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Kołomyi z dniem 30 czerwca 1893 z urzędowania w Sokalu ustępuje a dnia 10 lipca 1893 urzędowanie w Kołomyi obejmuje.

Lwów, dnia 23 czerwca 1893.

L. 1186 [3876 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Wojciecha i Ludwikę Sikorów, że z powodu skargi wniesionej przeciw nim przez kasę pożyczkową gminy chrześcijańskiej w Majdanie o zapłatę kwoty 80 zł. w. a. zpn. ustanowionemu został dla nich kuratorem Karol Denker z Brzostowej góry, że mogą sobie ustanowić innego zastępcę i że termin do rozprawy na dzień 7 lipca 1893 został wyznaczony.

Kolbuszowa, 3 czerwca 1893.

L. 25930 [3931 2—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Adamowi Walzowi, że przeciw niemu został dnia 8 października 1892 do l. 45399 na rzecz firmy Clayton & Schuttlerworth nakaz zapłaty sumy wekslowej 232 zł. 30 ct. w. a. zpn. wydany.

Gdy miejsce pobytu Adama Walza nie

jest wiadome ustanowiono dla niego kuratorem p. adw. kraj. dr. Roński, a tegoż zastępcą adw. kraj. dr. Norkowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Adama Walza aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę obrał, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 10 czerwca 1893.

L. 11634 [3809 3—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza kwitu kasowego c. k. głównego Urzędu podatkowego w Stanisławowie z dnia 18 sierpnia 1891 l. art. 263/891 na złożone przez Stanisława Fogelmana jako wadyum do licytacji hurtowni tytoniu w Kałuszu dwie obligacje prem. pożyczki regulacji Cisy i odbudowania Szegedyu nr. 3460 nr. 71 i Ser. 3488 nr. 74 po 100 zł. nominalnej wartości z 17 kuponami od 1 kwietnia 1892 płatnymi, by ją w ciągu roku, sześciu tygodni i 3 dni temuż sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu kwit ten na ponowne żądanie Mojżesza Mayera uznany będzie jako umorzony.

Lwów, dnia 18 marca 1893.

L. 8851 [3819 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Janę i Anastazję małż. Serednickich, tudzież ich ze życia i miejsca pobytu nieznaną spadkobierców, że Anna Puszyńska

zam. Dąbrowska i tow. wniosli przeciw nim pozew de praes. 28 maja 1893 l. 8851 równocześnie dekretowany do postępowania pisemnego z terminem 90 dniowym do wniesienia obrony, że dalej dla nich kuratorem ustanowiony został adw. dr. O. Blumenfeld z zastępstwem adw. dr. H. Hillela w Przemyśle zamieszkał.

Wzywa się przeto pozwanych, aby co do swojej obrony z kuratorem się porozumieli, lub też innego pełnomocnika nam przedstawili, ileż w razie przeciwnym skutki zaniebdania sami sobie przypiszą.

Przemyśl, 3 czerwca 1893.

L. 2219 [3953 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunaju zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Reginę Cikowską, że spadkobiercy sp. Jędrzeja Komperdy a to: Józef Komperda, Wiktorja Króziel i Tomasz Mateja jako opiekun małoletniej Karoliny Skorusa wniosli przeciwko niej pozew o zapłatę kwoty 180 zł., wskutek czego jej kuratorem Józefa Cikowskiego ustanowiono i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 19 lipca 1893 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, dnia 17 czerwca 1893.

L. 2176 [3924 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Niżankowicach zawiadamia niniejszem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Seldę Felsen, że c. k. uprzyw. galic. Zakład kredytowy włościański w likwidacji wniosł pod dniem 8 kwietnia 1888 l. 1960 pozew przeciw spadkobiercom Szajki Felsen, a mianowicie przeciw Ryfey Stock, Markusowi Felsen, Mariem Ehrlich i przeciw niewiadomej z życia i miejsca pobytu Seldzie Felsen o uznanie i wpis prawa zastawu dla pożyczek 300 zł. i 200 zł. zpn. w stanie biernym ciała tabularnego, wykazem hip. ks. gr. gm. Paćkowie l. 51 objętego, że dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Seldy Felsen kurator w osobie Ignacego Kriegseisena c. k. notaryusza w Niżankowicach ustanowiony został, że do wniesienia współobrony termin na dzień 22 sierpnia 1893 godzinę 9 przed południem wyznaczony został, i wzywa niewiadomą z życia i miejsca pobytu Seldę Felsen, aby swe miejsce pobytu sądowi podała albo ustanowionemu kuratorowi informację do swej obrony udzieliła, albo innego pełnomocnika sobie ustanowiła.

Z c. k. Sądu powiatowego

Niżankowice, 30 maja 1893.

L. 7058 [3846 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu daje niniejszem wiadomość 1) J. O. Jadwidze Julii Wandzie z księżąt Lubomirskich ks. de Ligne, 2) J. O. Eugenii Eleonory Marry Ludwice Jadwidze ks. Esterhazy de Galantha urodz. ks. de Croy, 3) J. W. Klementynie Ferdynandzie Annie hr. de Aultremont urodz. ks. de Croy, 4) J. O. Karolowi Alfredowi Rudolfowi ks. de Croy, 5) J. O. Natalii Konstancji Henryce ks. de Croy przez ojca J. O. Rudolfa Maximiliana Ludwika Konstantego ks. de Croy, 6) J. O. Karolowi Józefowi Lamoral ks. de Ligne jako z miejsca pobytu nieznanym, że przeciw nim i Jej c. i k. Wysokości Izabeli Jadwidze Franciszce Natalii Arekścieżnej Austriackiej urodz. ks. de Croy, p. dr. Julian Kopeczyński właściciel dóbr Nowiki na dniu 6 maja 1893 l. 7058 wniosł pozew o ekstatulację prawa zastawu dla kaucyi dzierżawnej w sumie 6600 zł. a. w. w stanie biernym dóbr Nowiki na rzecz Eugeniusza ks. de Ligne zainstalowanej z pn. Gdy miejsce pobytu pozwanych wyżej od 1—6 wymienionych sądowi nie jest znane ustanawia się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adw. dr. Żywickiego ze substytucją p. adw. dr. Schmidta w Tarnopolu, doręczając pozew na ręce pierwszego, co się niniejszem ogłasza w tym celu, aby pozwani albo ustanowionemu kuratorowi udzielili ze swej strony dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawili.

Tarnopol, 17 czerwca 1893.

L. 944 [3866 2—3]

Jego Ekscelencja Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla trzeciej zwyczajnej kadencji posiedzeń sądu przysięgłych w roku 1893 przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie, którą rozpoczynamy dnia 31 sierpnia 1893 o godzinie 9 rano. Prezydenta tego sądu przewodniczącym, zastępcami radców: Michała Hofmoka, Kamila Krafta, Jana Szankowskiego, Konstantego Starosolskiego i Emila Komarnickiego.

Stanisławów, 20 czerwca 1893.

L. 2672 [3853 2—3]

C. k. Sąd nie znając miejsca pobytu Dyonizego Hołowczaka i Rozalii Hołowczakówny ustanawia dla nich kuratorem Hrycia Kuliga i zarazem wzywa ich, by się do spadku po swym ojcu Piotrze Hołowczaku dnia 5 sierpnia 1892 w Tyliczu zmarłego z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia

w przeciagu jednego roku oświadczyli, gdyż w razie niewniesienia deklaracji pertraktacya przeprowadzona zostanie z ich kuratorem i ze zgłaszającymi się spadkobiercami nadmienianą przytem, że stan czynny spadku wynosi wedle szacunku 580 zł. a czysta masa 430 zł. i że testamentem ustanowionym dziedzicem jest Mikita Hołowczak, zaś Dyonizy Hołowczak ma zapisany tylko spłat w kwocie 10 zł., zaś Rozalii Hołowczak testator nie nie przeznaczył.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 14 maja 1893.

L. 12700 [3848 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, iż dnia 12 października 1891 we Wiedniu zmarła Estera Herzbaumowa rytualnie zamężna za Aro-nem Samuelem z Tarnowa.

Ponieważ spadkobiercy tejże wiadomości nie są, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do swego spadku, by w przeciagu 1 roku licząc od dnia niżej wyrażonego zgłosili się z prawami swemi do tut. sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia wniosli oświadczenie spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego adw. dr. Szancer w Tarnowie kuratorem ustanowionym został, przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą przyjęcie onegoż i tytuł swojego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się nikt nie zgłosił, cały spadek zostanie przez rząd jako bezdziedziczny ściągniętym.

Tarnów, 16 maja 1893.

L. 3982 [3796 1—3]

Wadowicki Sąd obwodowy zawiadamia Bernarda Thiebergera, że na skargę F. Zajączka wydano przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 121 zł. 21 ct. a. w. z pn., który doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi dr. Danielowi w Wadowicach.

Wadowice, 17 czerwca 1893.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

901

Dnia 9 lipca 1893 o godzinie 4 po południu odbędzie się w Złoczowie pod lk. 45 nadzwyczajne

walne zgromadzenie

członków Towarzystwa Zaliczkowego w Pomorzanach stow. z nieogr. poręką w likwidacji, na które wszystkich członków tego Towarzystwa niniejszem się zaprasza.

Porządek dzienny:

1. Wybór innej komisji likwidacyjnej w miejsce ustąpięcej dotychczasowej komisji likwidacyjnej tego Towarzystwa.

2. Oznaczenie ilości członków w skład tej nowej wybrać się mającej komisji likwidacyjnej wchodzić mającej.

3. Oznaczenie dlań pensji czyli wynagrodzenia.

Pomorzan, 26 czerwca 1893.

Towarzystwo Zaliczkowe w Pomorzanach stow. z nieograniczoną poręką. Bazyli Jurewicz, Józef Makud, M. Sigal H. L. Schechter.

Konkurs.

900

Komitet połączonych fundacyj Marka Bernsteina ku wspieraniu i nauczaniu izraelskich rzemieślników podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że dla izraelskich fizycznie zdrowych chłopców mających zamiar poświęcić się rzemiosłu i w tym celu na koszt rzeczonych fundacyj chcą być umieszczeni, jest pięć opróżnionych miejsc.

Ubiegający się o powyższe miejsce, powinien wnieść prośbę do komitetu tychże fundacyj na ręce przewodniczącego Wielebego Rabina dr. Caro najdalej do dnia 1 sierpnia 1893 i przedłożyć:

1. metrykę urodzenia lub świadectwo, że jest przynależny do lwowskiej gminy izraelskiej albo przynajmniej że jest urodzony w Galicji i ukończył 14 rok życia.

2. wiarygodne świadectwo ubóstwa, że ani on ani rodzice jego nie mogą ponosić kosztów nauki.

3. rewers od ojca względnie opiekuna, mocą którego zrzekają się wszelkich praw dotyczących stosunku przyjętego wychowanka do majstra i że w zupełności odstępują tę sprawę komitetowi,

4. Petenci z prowincji winni oprócz tego przedłożyć świadectwa lekarskie, że są do rzemiosła przydatni.

We Lwowie, dnia 25 czerwca 1893.

Komitet zjedn. fundacyj M. Bernsteina dla izrael. rzemieślników we Lwowie.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Drobne ogłoszenia od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.

Od 1 stycznia 1893 zaprowadzamy niniejszą rubrykę w inseratowym dziale po 1 cencie słowo drukiem petitem, po 2 centy od słowa tłustym petitem lub jego miejsca. 62

W Sassowie letnia pomieszkania z kuchnią lub pokoje pojedyńcze są do wynajęcia. — Restauracja, poczta, telegraf w miejscu. Stacja kolei w Złoczowie. Bliższych wyjaśnień udzieli Zarząd w Sassowie. 897

Brzytwy szwajcarskie znakomite
o 2 3 4 ostrzach

po zł. 3,80, 4,50, 5,20.

poleca **Piotr Chrzastowski**, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny 1. 1 (naprzeciw Katedry). 215
Cenniki ilustr. różnych artykułów do dyspozycji.

Zapas Szampana francuskiego
całe butelki i półówki wysprzedaje
Papée & Kościński
Lwów, ul. Trzeciego Maja 1. 2. 841
Przy większym odbiorze rabat.

LEOPOLD LITYNSKI

Lwów, ul. Kopernika 1. 2.

Wszelką desinfekcyę

en gros i en detail

Kwas karbolowy krystaliczny i surowy,
Wapno karbolowe,
Hysot, **Siarkan żelazowy** itd.
polecą najtaniej 795
Leopold Lityński
we Lwowie ul. Kopernika 2.

„Specialités“

Magazyn gotowych sukien męskich i dzieciennych

Lwów, ul. Jagiellońska 1. 3

w gmachu Banku kredytowego obok WP. Filipa Hassa otwarty. 868

Wolny dla każdego wstęp w celu przekonania się o wybornym gatunku, eleganckim wykonaniu i bajecznie niskich cenach naszego towaru.

Nie wielkie szyby, lecz najlepsze towary i najrzetelniejsze traktowanie Szan. P. T. Publiczności, to nasza reklama.

Prosząc P. T. Publiczność o poparcie, zapewniamy ją, że nie zawiedzie się, kupując u nas, gdyż naszym hasłem jest

dobrze, pięknie i tanio.

Z szacunkiem.

I. Sandbank i E. Landau.

Uwaga! Na łaskawe żądanie posyła się towary do wyboru do domu.

BIURO EQUITABLE

ul. Wałowa 1. 23 616

udziela wyjaśnień co do nieprześcignionej przez żadne inne Towarzystwo tontyny zysków przy ubezpieczeniach życiowych.

IWONICZ

Zakład zdrojowo-kąpielowy i klimatyczny — Szczawy alkaliczno-słone jodo-bromowe.

skuteczne w chorobach skroficznych, skórnych, syfilistycznych, reumatyzmie, nieżyłach błon śluzowych, zapaleniach stawów, okostnej i w rozlicznych chorobach kobiecych.

Kąpiele pełne jodowe w trzech budynkach łaźniowych, borowinowe, igliwiowe, tuszowe, basenowe rzeczne. Kąpiele lokalne wszelkiego rodzaju, inhalacje.

Mleko, żentycia, kefir.

Lekarzem zakładowym jest dr. Klemens Dębicki.

Apteka poczta i telegraf w miejscu. Zakład gimnastyczny pod kierunkiem specjalisty.

Położenie Zakładu uroczyste wśród lasów szpilkowych, powietrze górskie wzmacniające, wolne od pyłu i organicznych zanieczyszczeń. Rozległe spacerowe w lasach Okolice malownicza i zajmująca. Oświetlenie elektryczne, znakomita orkiestra.

Pora lecznicza od 20 maja do końca września.

W czasie do 20 czerwca i po 20 sierpnia mieszkania znacznie tańsze.

Zgłoszenia zakatwia Dyrekcya.

732

Konkurs.

Kasyno miejskie we Lwowie poszukuje restauratora od 15 sierpnia 1893 na lat trzy, za kaucyą 300 zł., którą przy podpisaniu kontraktu złożyć należy.

Restaurator otrzyma kuchnię i przynależne ubikacje i urządzenia.

Oferty wniesć należy do Wydziału Kasyna miejskiego do dnia 8 sierpnia b. r.

Bliższe szczegóły w kancelaryi Kasyna.

869

SZCZAWNICA

Zakład zdrojowo-kąpielowy i klimatyczny w powiecie nowotarskim, z 7 zdrojami silnej szczawy sodowo-słonej i sodowo-żelazistej. skutecznie działających we wszelkich nieżytach (katarach) tak narządu oddechowego jak i narządów trawienia, w długotrwałym zapaleniu płuc i reumatyzmie (astmie), przy wysiękach opłucnej, w początkach suchot, w chorobach dróg moczowych, w chorobach kobiecych, niedokrewności, błędnym. Znakomita górską stacją klimatyczną z orzeźwiającem powietrzem. Kuracja mleczna, żółtyczna i kefirowa. Pierwszorzędna wiewalnia solankowa i balsamiczno-igliwiowa. Zakład wodoleczniczy, kąpiele mineralne i rzeczne w bystrym Dunaju. Wszelkie urządzenia postępowe, 1200 pokoi dla gości, niektóre z kuchniami. W I. sezonie do 20 czerwca i w III po 20 sierpnia, oraz w porze jesiennej i zimowej mieszkania zakładowe o 1/3 części tańsze przy najmie dziennym. W sezonie II. uwolnienia od taksy zniesione. Ze wszystkich linii kolejowych dojazd do stacji w Starym Sączu, skąd drogą malowniczą wśród gór nad Dunajcem, 41 kilom. do Zakładu (5 godzin jazdy, odpoczynek w Łąku. — Poczta, powozy i wózki według taksy. Lekarz zakładowy dr. Wł. Seiborowski i 7 innych lekarzy udzielają choremu porady. Wody ze zdrojów Józefiny, Magdaleny i czystej szczawy Jana na głównym składzie H. Mattoniego w Str. Sączu, we wszystkich aptekach i handlach wód mineralnych. Prospekt rozsyła bezpłatnie i zamówienia na mieszkania przyjmuje Zarząd Górnego Zakładu. F. Wiśniewski. 459

„ŚWIAT“

w nr. 14 z dnia 15 lipca rozpocznie druk najnowszego utworu

Adama Szymańskiego

p. t. **Pan Antoni** 802

Nowi abonenci, którzy zaprenumerują „ŚWIAT“ od lipca wprost w Administracji Świata, bez żadnego pośrednictwa, otrzymają zeszyty z pierwszego półroczu bieżącego roku za zniżoną cenę zł. 4,50,

Własnego wyrobu bieliznę

gotową wszelkiego rodzaju: damską, męską i dziecienną 825

polecą najtaniej M. Bałabana następcę

Mikołaj Ludwig

Lwów, plac Maryacki 8.

Jan Ihnatowicz

magister farmacji i chemik sądowy, poleca niezawodne i wypróbowane,

środki do wytipienia owadów domowych

mianowicie:

Fenilin

do wyniszczenia moli z zarodkami w sukniach, futrach i meblach, flakon 60 ct.

Ziółka antymolowe

do przechowania futer, pudełko 30 ct.

Papier antymolowy

ochrania od moli futra, suknie, portiere, franki, i meble, sztuka 3 ct.

Grylkon

wytrwa szwaby, karakony, stonogi, świesze, szczypawki, karaluki, prusaki i t. p. flakon 30 ct.

Mikoton

niezawodny środek do wytipienia pluskw flakon 50 ct.

Proszek perski

(dalmatyński) do wygubienia pcheł itp. owadów, paczka 5 i 10 ct., flakon 20 i 30 ct.

Papier na muchy

sztuka 3 ct. 884

We Lwowie: Przy ulicy Kopernika 1. 3. przy ulicy Halickiej (róg Boimów).

W Krakowie: Sukiennice liczba 20.

W Czerniowcach: Rynek liczba 2.

Kasy ogniotrwałe

Patent Polzera & Spółki, dostawcy dla wysokiego c. k. Rządu, kolei żelaznych i domów bankowych poleca zastępcą dla Galicyi **Simon De-gen**, we Lwowie, ul. Sykstuska 1. 19. 738

SPORT!

Najlepsze papierki cygaretowe w książeczkach.

Gatunek bibułki dotąd niebywały.

Cena książeczki 5 ct.

do nabycia w sklepach

S. W. Niemojowskiego

we Lwowie ul. Teatralna 1. 3.

ul. Jagiellońska 1. 6.

W Krakowie, Sukiennice 28.

Oraz we wszystkich znaczniejszych handlach i trafikach. 675

Sprzedaż hurtową oraz wysyłkę na prowincję uskutecznia

Zarząd fabryki tutek nieklejonych

S. W. Niemojowskiego

we Lwowie, ulica Hetmańska 1. 24.

MARJÓWKA

Zakład wodoleczniczy koło Lwowa (poczta Lwów).

Sześć kilometrów od Lwowa ku Winnikom, w uroczym miejscowości otoczonej lasami w znacznej części szpilkowymi. Pięć murowanych mieszkalnych piętrowych budynków, jeden parterowy. W obrębie zakładu kaplica, w której się odprawia msza św. Wzorowe urządzenie tak działów leczniczych jak i pomieszczeń, (przeważnie z werandami i balkonami) wedle najnowszych wymogów, na wzór pierwszorzędnych tego rodzaju zakładów zagranicznych. Wyborna woda źródłana, masaż, elektryzowanie, inhalacje, gimnastyka, kąpiele elektryczne, i inna wedle potrzeby.

Doskonała kuchnia, kryty deptak. Spacer w parku zakładowym i lasach przylegających, czytelnia, fortepian, bilard, gry towarzyskie. Stara usługa. Telefon połączony z siecią telefoniczną miasta Lwowa. Zakład funkcjonuje przez cały rok bez przerwy. Warunki bardzo przystępne. Bliższych informacji udziela i zamówienia przyjmuje zarząd zakładu. 788

Emil Bertemiljan Brajer dr. Stanisław Dekański

właściciel lekarz kierujący

HOTEL IMPERIAL

Pierwszorzędny ten hotel w naszym mieście, położony w samym śródmieściu w pobliżu wszystkich władz i urzędów, urządzony gustownie z największym komfortem, został powiększony w tych dniach o trzydzieści kilka prześlicznych pokoi w parterze. Ceny bardzo niskie od 80 ct. za pokój. Dla wygody Publiczności znajdują się w hotelu wyborne łaźienki, wielki ogród spacerowy z wykwinną restauracją, zaopatrzoną w najlepsze jadalnię i napoje, oraz wygodna remiza, gotowa zawsze na usługi Publiczności. Usługa liczna i wyborna. Wygody jak największe. Polecając Wysokiej Publiczności swój dziś powiększony hotel, upraszam o zaszczytowanie mnie nadal jak dotąd swoimi względami i kreślę się z szacunkiem 859

Krzysztof Janowicz, właściciel hotelu Imperial.

Parkiety

i posadzki deszczułkowe

oraz

wszystkie wyroby stolarskie

jako to

drzwi, okna, krzesła, stoliki

ogrodowe itp.

polecą fabryka parowa

BRACI WCZELAK

we Lwowie. 655

Poszukuje zakupna większej ilości materiałów, a to: brusew sosnowych, dębowych i jaworowych w różnych grubościach i długościach.

C. k. Zakład zdrojowy

KRYNICA

(w Galicyi)

najobfitsza szczawa żelazista.

Stacja kolej
Muszyna - Krynica
z Krakowa 8 godz.
ze Lwowa 12 godz.
z Buda-Pesztu 12 g.

W miejscu:
Poczta
3 razy dziennie,
Telegraf
Apteka.

W Karpatach 590 m. n. p. m. Od stacji kolejowej godzina drogi, znakomite utrzymanie. Środki lecznicze. Klimat podlaski, kąpiele żelaziste, nader obfite w wolny kwas węglowy, ogrzewane metodą Schwarza (w r. 1892 wydano ich 32.000). — Kąpiele borowinowe parą ogrzewane (w r. 1892 wydano ich 12.000). — Kąpiele gazowe z czystego kwasu węglowego.

C. k. Zakład hydropatyczny pod kierunkiem specjalisty dr. H. Ebersa (w roku 1892 wydano procedur hydropatycznych 27.000).

Picie wód mineralnych miejscowych i zagranicznych żentycia, kefir, gimnastyka leczn.

Lekarz zdrojowy dr. L. Kopff cały sezon stale ordynujący. Nadto 12 lekarzy wolno praktykujących.

Spacer. Bardzo rozległy park szpilkowy, znakomite utrzymanie. Bliższe i dalsze wycieczki w uroczysku Karpaty.

Mieszkania przeszło 1500 pokoi z komfortem urządzonych, z pościelą kompletną, usługą, dzwoniakami elektrycznymi, piecami i t. d.

Kościół katolicki i cerkiew. Wspaniały Dom zdrojowy, kilka restauracji. Kilka pensjonatów prywatnych, mleczarnia, cukiernia.

Muzyka zdrojowa pod kierunkiem A. Wrońskiego od 21 maja. Stały teatr, koncerta.

Frakwencya w r. 1892 4600 osób.

Sezon od 15 maja do 30 września. W maju, czerwcu i wrześniu ceny kąpieł, pomieszczeń i potraw w głównej restauracji niższe. — W miesiącu lipcu i sierpniu ubogim żadne ulgi, jak uwolnienie od taksy zdrojowych i t. p. udzielone nie zostaną.

Rozsełka wody mineralnej od kwietnia do listopada, składy we wszystkich większych miastach w kraju i za granicą.

Na żądanie udziela wyjaśnień o. k. Zarząd zdrojowy w Krynicy. 2580

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie wydaje w myśl §. 97, 98 i 99 statutów Towarzystwa, celem ściągnięcia wszystkich w obiegu będących

$4\frac{1}{2}\%$ listów galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego

151,136.000 koron — 75,568.000 zł. a. w. imiennej wartości 4% 56letnich listów zastawnych z kuponem bieżącym od dnia 1 lipca 1893, które to listy zastawne w całości objęte zostały przez konsorcyum, na którego czele stoi c. k. uprzywil. austriacki Bank dla krajów koronnych.

Skutkiem tego wypowiada Dyrekcyja Galicyjskiego Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego niniejszem w myśl §. 25 statutów Towarzystwa, wszystkie obecnie jeszcze w obiegu będące $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne i wzywa posiadaczy tychże listów, ażeby- takowe albo pod warunkami przez konsorcyum ogłosić się mającymi,

na 4% listy zastawne skonwertowali,

albo też wypowiedziane listy zastawne na dniu 31 grudnia 1893 w kasie Towarzystwa we Lwowie przedłożyli i przypadającą za nie gotówkę odebrali.

Wedle §. 25 statutów Towarzystwa ustaje z powyższym dniem dalsze oprocentowanie $4\frac{1}{2}\%$ listów zastawnych.

We Lwowie, dnia 27 czerwca 1893.

Prezes: **Zygmunt Dembowski** m. p.

Dyrektor: **Franciszek Rozwadowski** m. p.

Na podstawie powyższego ogłoszenia podaje się do wiadomości posiadaczy $4\frac{1}{2}\%$ listów zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, że wymianę tychże na 4% , 56 letnie listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego uskuteczniają:

W WIEDNIU:	C. k. uprzyw. Austriacki Bank dla Krajów koronnych;
„ PRADZE:	Czeski Bank Związkowy,
„ „	Živnostenska Banka pro Cechy a Morawu;
„ GRACU;	Dom Bankowy E. C. Mayer & Cie.

We Lwowie: Galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie;
 " " Galicyjski Bank Kredytowy;
 " " Galicyjska Kasa Oszczędności;
 " " C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny,
 " " Bank krajowy król. Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem;
 " " Dom bankowy Sokal i Lilien;
 " " " " August Schellenberg i Syn;
 " " " " Goldstern & Löwenherz.
W Krakowie: Towarzystwo Wzajemnego kredytu;
 " " Filia c. k. uprzyw. gal. akcyj. Banku hipotecznego;
 " " Powiatowa kasa Oszczędności jako zastępstwo Banku Krajowego;
 " " Dom bankowy Blau i Epstein;
 " " " " August Raczyński;
 " " " " Albert Mendelsohn.
W Czerniowcach: Filia c. k. uprzyw. gal. akcyj. Banku hipotecznego;
 " **Kołomyi:** Spółka handlowa rolniczo-przemysłowa jako zastępstwo Banku Krajowego.
 " **Nowym Sączu:** Kasa zaliczkowa jako zastępstwo Banku Krajowego;
 " " Dom bankowy A. Nebenzahl.
 " **Przemyślu:** Towarzystwo zaliczkowe rolne jako zastępstwo Banku krajowego;
 " " Dom Bankowy Leopold Süßwein.
 " **Rzeszowie:** Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe jako zastępstwo Banku krajowego.
 " **Stanisławowie:** Bank zaliczkowy jako zastępstwo Banku Krajowego;
 " **Tarnopolu:** Filia c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego;
 " " Towarzystwo zaliczkowe jako zastępstwo Banku Krajowego;
 " **Tarnowie:** Towarzystwo zaliczkowe jako zastępstwo Banku Krajowego;
 a nadto wszystkie niewymienione tu miejsca gdzie istnieją zastępstwa Banku Krajowego, które to zastępstwa pośredniczą
 w wymianie listów zastawnych między stronami a Bankiem krajowym.

Zgłoszenia do wymiany przyjmowane będą począwszy

od 6 do 20 lipca r. b.

Wszystkie $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne muszą w arytmetycznym porządku podług seryi i numerów skonsygnowane, w naturze do konwersji być przedłożone.

Wyjątek stanowią:

- 1) $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne winkulowane co do których przedłożyć należy obok konsygnacji odnośny arkusz płatniczy na kupony.
- 2) $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne w depozytach sądowych się znajdujące, które wystarczą w terminie powyżej określonym zgłoszenia w galicyjskim Banku kredytowym, przy dołączeniu odpowiedniej konsygnacji, i dla wymiany których pozostawia się czas do dnia 1 września r. b.

Wymiana odbywa się w ten sposób, że posiadacz $4\frac{1}{2}\%$ listu zastawnego otrzyma za każde 100 zł listu zastawnego z kuponem płatnym 31 grudnia 1893 100 zł. w 4% 56-letnim liście zastawnym z kuponem

płatnym d. 31 grudnia 1893 r.

oraz dopłatę w gotówce w kwocie

Zł. 1 centów 75 w. a.

Ponieważ 4% listy zastawne nie są jeszcze wygotowane, przeto przedkładane do konwersji $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne będą tymczasowo odpowiednio ostemplowane i stronom zwracane, arkusz zaś kuponowy zostanie zatrzymany.

W terminie osobno ogłosić się mającym, nie później jednak jak dnia 31 października 1893 wydawane będą za ostemplowane listy, 4% listy zastawne z odnośnymi kuponami, a to w tych samych miejscach, w których zgłoszenie do wymiany nastąpiło

4% listy zastawne wydawane będą w sztukach po

koron 200 — 1.000 — 2.000 — 10.000 — 20.000

zł. a. w. 100 — 500 — 1.000 — 5.000 — 10.000

Żądaniom stron, w jakich z powyższych kategorii sztukach listy mają być wydane, w miarę możliwości zadość się uczyni.

Lwów, dnia 27 czerwca 1893.

Galicyjski Bank Kredytowy.

C. k. uprzyw. Austriacki
Bank dla Krajów koronnych